BEN BİR SÜLEYMANCI İDİM

Yazan
MUSTAFA AKYILDIZ

2. BASKI

BEN BİR SÜLEYMANCI İDİM

Mustafa Akyıldız
Kozan İmamı

Kitap İsteme Adresi :

Mustafa Akyıldız
İmam - Hatip
Kozan - ADANA

UZMAN MATBAASI

1978 ANKARA

BİLHASSA SON GÜNLERDE SÜLEYMANCILIK NEDİR DİYE SORULMASI ÜZERİNE BU YAZI KALEME ALINMIŞTIR.

SÜLEYMANCILIK

Süleymancılık, Bulgaristan'dan gelip İstanbul'a yerleşen Süleyman Tunahan ismindeki zatın yaydığı tarikatı da içine alan bir cereyandır. Bu cereyan, kur'an kurslarını yayılmasına çok müsait bulmuştur.

Türkiye'nin hemen hemen her yerine yayılmış bulunan Süleymancıların düşünce ve inanışlarından bir kısmını şöylece sıralayabiliriz :

1 — Süleymancılar, Süleyman Tunahanı kendilerine üstad ve şeyh olarak tanırlar ve Süleyman Efendi'nin bir kurtarıcı olarak geldiğini hattâ mehdi olduğunu bilhassa kurstaki çocuklara söylerler. Daha da ileriye giderek Süleyman Efendi'nin tarikâtına girmeyenler ve rehle-i tedrisinden feyz almayanlar sapıktır, hattâ kâfirdir, derler.

2 — Süleyman Efendi Türkiye'ye gelmemiş olsa idi, Türkiye'de müslümanlık diye bir şey yoktu, derler.

3 — Süleyman Efendi'nin fotoğrafını çocuklara gösterir ve onlara satarlar ve ona rabıta yaptırırlar ve öğrencilere şunu söylerler : Siz rabıtayı ne kadar çok yaparsanız, feyziniz o kadar artar ve başkalarının 30 senede yapamadığı tahsili siz iki senede yaparsınız.

4 — Kurstaki öğrencilere derler ki, bütün bunları bir sır olarak tutacaksınız, babanız da olsa kimseye söylemiyeceksiniz. Şayet başkalarına söylerseniz, ustadımız sizi çarpar, parçalanırsınız. Gökten düşenin bir parçası belki bulunur, fakat sizin bir parçanız dahi bulunmaz.

5 — Dua yaparken ellerini üçgen şeklinde birleştirirler. Niye böyle yapıyorsunuz diye kendilerine sorulduğu zamon, Efendim dua öyle de yapılır, böyle de. Ancak böyle olan bir sunnet gayb olmuş'tur. Gaybolan bir sünneti ihya etmek yüz şehit sevabı kazandırır derler.

Kendilerine sorulmalı : Sakal da bir sünnettir. Niye Sakal bırakmıyorsunuz? Hanginizde sakal var? Bunlar bu halleriyle üstadlarına da uymamaktadır.

6 — Yalan söylemeyi caiz görürler. Öğrencilere derler ki, biz bizden olmayanlara karşı savaş içindeyiz. Savaşta yalan söylenir biz de bizlerden olmayanlara karşı yalan söyleyebiliriz. Kurs çocuklarına yalan söylemeyi öğretirler.

7 — Her şeyh ölürken yerine birini bırakmıştır. Fakat bizim üstadımız kimseyi bırakmamıştır. Bu sebeple rabıtayı kendisine yapmalıyız derler.

8 — Daha islamı bilmeyen çocuklara tarikat verirler ve onlara mutlak itaat etmelerini söylerler. İtiraz edenleri hemen kapı dışı ederler ve anı artık dinden çıkmış mürtet olarak ilân ederler ve artık onlarla konuşulmıyacaktır. diye teşkilâtlarına emir verilir.

9 — İmam - Hatip okullarını kendilerine bir numaralı düşman kabul ederler. Fırsat buldukça bu okulları kötüler ve deccalın ordusu derler.

10 — Kendilerinden olmayanların arkasında namaz kılmazlar. Hele İmam Hatip Okulu mezunlarının arkasında hiç namaz kılmazlar ve İmam Hatip yani odun imam derler.

11 — Kendi kurslarına müftüyü sokmak istemezler. Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından gönderilen hocaları da kursa sokmak istemezler, hattâ öğrencilere dövdürürler.

12 — Bilhassa buğday hasadı mevsiminde köylere yayılır, İmam - Hatip okuluna, Müftülüğe veya bunlara bağlı bir kursa topluyoruz diye halkı aldatır, kendi kurslarına toplarlar.

13 — Müftülükten izin almadan, imam ve müezzine sormadan kürsüye çıkarlar. Kendilerine cami görevlileri tarafından müdahale edildiği zaman hemen cemaate şöyle derler : Bizim konuşmamızı dinleyecek misiniz? Tabii cemaatın bir kısmı dinleriz, der bir kısmı da hayır der. Bu suretle camide bir ikilik çıkarırlar.

14 — Yine izin almadan cuma namazını kıldırırlar. Halbuki bir kimse ilgili mercilerden izin almadan cuma namazını kıldıramaz. Kıldırırsa o namaz olmaz.

15 — Ne Diyanet tanırlar ne de Müftülük. Ne emir tanırlar ne de talimat. Müftülere muhtı. Diyanet işleri müfettişlerine de Ebrehe ordusu derler.

16 — Diyanet teşkilâtında bölücülük yapmışlar ve ikilik çıkarmışlardır. Diyanet işleri Başkanlığı da bunları birer birer teşkilâttan koşmuştur. Kur'an kurslarını bunların ellerinden almıştır.

17 — Şimdi isim değiştirdiler. Pansiyon diyorlar yurt diyorlar, tüzüklerinden Kur'an kelimesini kaldırmaya başlamışlardır. Sadece kurs diyorlar. Bun-da gayeleri de şu : müftüyü kursa sokmayacaklar, müfetişi kursa sokmayacaklar ve burosı Kur'an kursu değildir diyeceklerdir.

18 — Her gittikleri yerde imamla cemaatı, cemaatla derneği, dernekle imamı birbirine düşürürler.

19 — Bunlar gizli bir teşkilattır. Kendi aralarında işaretleri vardır. Ve gizli bir merkezden emir alırlar.

20 — Kendilerinin İslama uymayan bu hallerini tenkit edenlere komünist derler, Kur'an kursu düşmanı derler. kâfir derler. Hattâ ölümle tehdit ederler.

21 — Bunlar da ilim de yoktur. Genellikle hafız yapmazlar. Çok zayıf bir arapça; fırtına gibi gelir geçer. Ama va'z yaparken güzel ve düzgün konuşur. Bunun sebebi de şudur: Kursta çocuklara yazdırdıkları bir kaç va'zı hafız gibi ezberletirler. 14 yaşındaki çocuk kürsüye çıktı mı kekelemeden konuşur. Cemaat da şaşar kalır. Bu yaşta bu ilim nasıl tahsil edilmiş, diye. Halbuki papağan gibi ezberlemiş.

22 — Bunlara senelerce hizmet etmiş olanlar zaman gelmiş ki bunların bölücü olduklarını, bunların yalancı olduklarını, bunların sahtekâr olduklarını bizzat anlamışlar ve bunlardan ayrılmışlardır.

23 — Esasen bunlar nerede kafası boş, kasası dolu varsa onu elde etmeye çalışırlar, ona cennet va'dederler. Onun nüfuzundan faydalanır ve onu kaz gibi yolarlar. İlmi irfanı olanlara ve şuurlu müslümanlara asla yanaşmazlar.

24 — Ve nihayet Süleymancılar, İslama uymayan bu hallerinin yanında Kur'an kursunu ve benzeri isimleri âlet ederek saf halkı sömürürler.

Not : Şimdilik bu kadarla yetiniyoruz. Bu maddelerin hepsi delile ve canlı şahitlere dayanmaktadır.

Cemaleddin Kaplan

Adana Müftüsü

Adana Din Görevlileri Derneği adına

Başkan

Mustafa Orhan Bülbül

ÖNSÖZ

Bu kitabı niçin yazdım? Ben İslâmî feyzimi KUR'AN kurslarında okuyarak aldım. Onların zaruretine, lüzumuna değil, elzem olduğunu inananlardanım. Fakat bunun yanında İslâm'a, Vatan'a karşı olanların karşısındayım. Zira Hâlik bana akıl gibi bir nimet ihsan etmiş; Peygamber göndermiş, Kitap indirmiştir.

İmam-Hatip okullarında okuyamadım. Ama onların da memlekete ve Dinimize hizmet ettiklerine inanıyor ve bunları göruyorum. Şayet Süleymancılık gibi bir felâket başıma gelmeseydi, ben de bu yolda okuyabilir, muhterem hoca efendilerin saflarına katılabilirdim.

Türkiye'nin manevî hayatını kemiren bir kurt var. Bunun farkında olanlar yok değil, Elhamdülillâh. Ama İslâm'a olan hizmeti aksatır endişesiyle susmaktadırlar. Ben bu susmanın fayda vermediğine inananlardanım. Sustukça ve halktan hakikatleri sakladıkça fitne ve fesat tohumu durmadan yeşermekte, bâtıl, Hak suretinde karşımıza çıkmaktadır. Zemzem-i Şerîf kadar pâk ve temiz olan hâlkımız "KUR'AN KURSU" deyince canını bile vermekte tereddüt etmiyor ve zâten mukaddes kitabımızın ismi olan bu kelimeden avlanıyor. Ben âciz bir din hizmetlisi olarak, ölümü de göze alarak bu kitaptaki hakikatleri, Cenab-ı Hakk'ın: "Hak geldi, bâtıl kovuldu" düsturuna uyarak ortaya koyuyorum.

Bunu yaparken, sadece Allah (C.C)a sığınıyorum. Ben umardım ki, Diyanet İşlerimiz, Din İşleri Yüksek Kurulumuz bu meseleye el atsın ve halkımızı aydınlatsın. Uzun zamandan beri bunu bekledim durdum. Artık mesele iyice su yüzüne çıkmıştır. Çıkmıştır ama, bazı endişelerden dolayı din görevlileri teşkilâtlariyle, İmam-Hatip Okulu mensupları, İslâm Enstitüsü ve İlâhiyet Fakültesi mensupları hâlâ neden susuyorlar?... Yurdumuzda âdeta yeniden bir "Batınîlik" Süleymancıların en çok hakaretine maruz kalan Adana Müftüsü Cemaleddin Kaplan, evi bombalanan Tarsus Müftüsü Süleyman Tekin idamla ve ölümle durmadan tehdit edilen İskenderun Müftüsü Zübeyir Koç niçin susmakta ve bunların ocağında bulunan Mersin Müftüsü Osman Aydın sesini çıkarmamaktadır? Onlar ve ilgili merciler sussunlar bakalım. Ben; canımı bu uğura koyarak, evimi satarak bildiği kadarını ortaya koyuyorum.

Bu kitapta bir çok ifade hataları olmuştur. Onu benim aczime bırakmanız yegâne temennimdir. Bütün gerçekler vesika, yer, zaman, isim zikrederek bundan sonra çıkacak büyük kitapta açıklanacaktır. Bu kitapta sadece ön bilgi verdik, teferruata girmedik. Çalışmak ve hakikatları ortaya koymak bizden, Tevfik Cenabı Haktan...

Mustafa Akyıldız
Kozan İmamı

İSLAMIN İNTİŞARINDAN ZAMANIMIZA KADAR KISA BİR HÜLASA

Bu kitabı yazmaktan maksat ve gayem, İslâm Dîni'ne inen gizli ve sinsi darbeleri gözlerimle gördüğüm için Allah'a ve Rasulüne bağlı bir Müslüman olarak; ayrıca Türk gibi asîl bir milletin arasına giren tehlikeli tefrikanın nereden geldiğini ve nasıl ateşlendiğini insanlığın gözü önüne sererek. Müslümanları ve Türk milletini bundan haberdar etmektir.

Şöyle ki: Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (S.A.S) İslâm Dîni'ni tebliğ ettiği sıralarda büyük müşkilâtlar çekti. Çeşitli iftira ve hakaretlere uğradı. Dış düşmanlarla çetin muhabereler yaparken bir avuç Allah'a inanmış Müslümanları da parçalamak için İslâm kisvesine bürünen münafıklar vardı. Hâl böyle iken, Hz. Muhammedin keskin mucizeleri karşısında zararsız bir hâle geliyorlardı. Resûllah Efendimiz vafatını fırsat bildilerse de hilâfet makamına geçen Hz. Ebû Bekir'in Peygamberimiz'den aldığı tecrübe ve zekâsı karşısında bastırılmıştı. Hz. Ömer hilâfete geçişinde, onun adâleti bütün dünyayâ yayılmıştı. Allah yolunda olan gazabı karşısında bütün münafıkların dilleri boğazına akmıştı. Çok halim ve selim olan Hz. Osman hilâfet makamına geçişinde, onun yumuşak tabiatından ve saflığından istifade eden münafıklar, çeşitli maskelere bürünerek koskocaman, kurulmuş İslâm İmparatorluğu arasına nifak tohumu ekmeye başlamışlardı. Ne imiş; hilâfet Hz. Ali'nin hakkı imiş de, onun hakkı verilmemiştir!...

Peyfamber Efendimiz bir Hadîs'i Şerif'inde buyururki: "Benim ümmetim 73 fırkaya ayrılacak. 72'si Cehenneme, birisi Cennete gidecektir. Hangisi gidecektir. Hangisi yâ rasullahlah Benim veya ashabımın yolunu takip edenler, buyurmuştur." I. fıkra şöylece nifak sokup İslâmiyet'i parçalamağa çalışıyorlardı: "Hz. Ali Allah'ın arslanı eli kılıçlı Allah yolunda muharebe

yaparak nice orduları, yenerek kaletler fethetti. Azılı Pehlivanları er meydanında kanlar içerisinde yerlere serdi. İslâm Dîni'ni bu vaziyete getirdi. Peygamberimiz'in amca zâdesi; damadı; Hz. Hasanla Hüseyin'in babası bu gibi yararlıklar gösteren ve Resûllah'a yakınlığı olan zat dururken nasıl olur da başkası hilâfet makamına geçer? Doğrusu bu uğurda canımızı da verip Hz. Ali'yi halife yapacağız." diye durmadan münafıklar propaganda yapıyorlar. Saf ve temiz Müslümanda bu tefrikacıların arkasından gidip bunların haklı olduklarını zannederek Ali'nin yolundan ayrılmayacaklarını söylüyorlardı.

Bu hâl ve hareketleriyle İslâmiyet arasına sokulan nifaktan haberleri dahi yoktu. Hakikaten insan düşünecek olursa, bu dâva, haklı bir dâva gözükür diyebilirz. Fakat; her halde o o Hz. Ali (kerremallahu vechehu) hazretleri bizim düşüncemizde değildi. İslâmiyet arasında ihtilâf olmasın diye Hz. Ebû Bekir; Ömer; Osman (R.A) hazretleri'ne boyun eğip biat etmişti. Nice krallara, ordulara boyun eğmeyen yüce pehlivan: "Allah'ın gazaplandığınızda gazabınızı yutunuz." emrine itaat ederek bütün benliğini kırıp herkesten önce Hz. Osman'a biat etmekle islâmiyet arasında çıkacak olan büyük tehlikeyi önleyip temiz ahlâkiyle herkese örnek olarak münafıkları böylece utandırmışsa da tefrikacılar bu fırsatı kaçırmıyarak Hz. Osman'ın KUR'AN-I KERIM okurken evini bastılar; yine de okumayı bırakmadı. Ailesi elleriyle Hz. Osman'ı muhafaza etmek istediyse de atılan kılıç darbesi parmaklarını doğrayarak Hz. Osman'ı KUR'AN-I KERIM üzerine kanlar içinde şehit ettiler. Münfıklar işte arzularına muvaffak olmuşlardı. Tefrikaelık Hz. Osman'ı vesile ederek böylece başlamıştı. Müslümanlâr arasında ilk ateşi böylece yakmışlardı. Artık önü alınmayan ihtilâf böylene doğmuştu. Hz. Ali'nin hilâfi zamanında Hz. Muaviye ile aralarında kanlı muhabereler oldu. Zübeyr İbn-i Avvam ve Talha Hazretleri gibi Cennet'le müjdelenen müslüman kılıçları altında can verdi. Bu neden?.. Müslümanlar arasına maksatlı olarak girenlerin ekmiş olduğu nifak tohumlarından ileri gelmek tedir.

Artık mukaddes hilâfet makamı bir saltanat haline gelmişti. Hırs, mevki, taraftarlık alabildiğine gidiyordu. Mazlumlara olmadık işkenceler yapılıyordu. Hz. Ali, Lz. Muâviye'den sonra gelen Emevî saltanatı bu vaziyet içerisinde devam etti, gitti.

Türkler Orta asya'dan dünyanın dört bucağına göç ettiklerinde Türkistan'da bazı Müslüman Arap ordulariyle harp ettilerse de bir takım Türk kavimleri İran ve Irak havalisine geldiklerinde yepyeni bir din ve kitapla karşılaştılar. İslâmiyet'i kabul edip bu bölgelere yerleştiler. Emevî halifelerinin taraflı hareketleri Hz. Ali evlâtlarına olan zulüm ve işkencelere tahammül edemiyen bir Türk çocuğu (Horosanlı Eba Müslim) ortaya atıldı. Etrafına topladığı Türk ve Arap İslâm ordularıyla kanlı ve çetin mücadeleden sonra Emevî saltanatını yıkarak Abbas oğullarından Abdullah isminde birini hilâfete geçirmekle Abbasî Devletini kurup, zulüm ve işkenceyi önlemişse de Müslümanlar arasına giren ihtilâfı önlemesi mümkün olmadı.

Müslüman Türkler Anadolu'ya girerek Bizanslılar'ı kovup, İslâmiyet'i yaymaya başladılar. Kendilerine, Kur'ân-ı Azîmüşşan'ın şu Âyeti ile;

"Allâh'ın ı kopmak bilmeyen ipine sarılın. Dağılıp parcalan mayın; aranızda tefrika çıkarmayın:"

Peygamberimiz (S.A.S.)'in Hadîs-i Şerif'ini rehber edindiler:

"Kim dünyada Kur'ana sarılır, gösterdiği yola gitmekte dalaletten hidayete erer. Âhiret'te kötü hesap vermekten kurtulur. Allah'ın kopmak bilmeyen ipi Kur'anı azimüşşandır."

İşte Müsmülan Türkler Allah'ın ve Resûlünün emrine sımsıkı sarılıp aradaki tefrikayı kaldırmak için yepyeni bir hamleye girişmişlerdi. Fâtih Sultan Mehmed Han (Cennetmekân) gibi Müslüman ve genç; Allah'ına bağlı bir Türk kumandanının etrafına toplanıp İstanbul'u fethederek Peygabberimiz'in methü senasına mazhar olmuşlardı. 1453 yılında İslâmiyet'le beraber yepyeni bir güneş doğmuştu. Müslümanlar arasına atılan tefrika tohumları ortadan kalkmış Allah'ın vâdi yerine gelmişti. Böylece de Kur'ân-ı Kerîmin şu âyetinin hikmeti bir kere daha tecelli etmişti. Hâlik Teâlâ:

"Bu kur-anı muhakkak Ben indirdim ve Ben muhafaza edeceğim.

İşte Kur'ân'ın muhafızlarını göndermişti: Yavuz Sultan Selim, bütün Arabistan'ı fethetti. Osmanlı Türklerine bağlıyarak Mısır'dan Halifeliği İstanbul'a getirdi. Böylece İslâmiyet'in idaresi Araplar'dan Türkler'e geçmiş adâlet yerini bulmuştu. Arap yarımadasında atılan tefrika tohumları ortadan kalkmış

oldu. Allah'ın ve Resûl'ünün göstermiş olduğu yolda islâmiyet genişlemeye başladı. 1517 yılı bütün dünya devletlerine İslâmiyet'in nasıl bir din olduğunu; Türk'ün nasıl bir millet olduğunu ilim ve medeniyet ihraç etmekle hayran ediyordu. Böylelikle bir kısım devletler kendiliğinden İslâm Dinini kabul edip Türk buyruğu altına girmeğe başladı.

İslâm ve Türk olan Osmanlı devleti böylece bütün ihtişamiyle genişler Hıristiyan ve Yahudîler İslâm Dini'ni ortadan kaldırmak için bütün kuvvetleriyle hücuma geçmişlerse de Türkler nice Haçlı Orduları'nın akınlarının kanlı pençelerinden İslâm Dîni'ni kurtarmıştır. Türkler dinlerine bağlı kaldıkça yok olmıyacağını bütün dünyaya tanıtmıştı. 600 yıl kadar İslâmiyet'in bayraktarlığını yapan Türkler büyük bir İslâm İmparatorluğu olmuştu.

Artık Türkler'in kılıçla, topla, tüfekle yenilmiyeceğini anlayan düşmanlar dinlerinin yok edilmekle veyahut ta din kisvesine girerek mukaddes makamları elde etmeye koyuldular. Memleketimize çeşitli İslâm dışı tarikatlar ve mezhepler sokarak Allah'ına bağlanmış temiz ve saf Müslümanlar'ı birçok fırkalara ayırdılar. Böylece ehli islâm arasına tefrika sokulmuş oldu.

Burada aklımıza bir soru gelebilir. İslâm Dîni birdir. Mezhep nedir? Bunu Peygamberimiz'le Muaz İbh-i Cebel'den dinleyelim. Efendimiz (A.S) bir gün Muaz İbn-i Cebel'i Yemen'e vâli tayin etmişti. Yâ Muaz, seni Yemen'eVâli tayin ettim. Vazifene git. Giderken geri çağırarak Ehl-i İslâm arasına bir ihtilâf çıkarırsa nasıl halledersin buyurdular. Kitabullah (Kur'an-ı Kerîm'le) Kur'an da bulamadın. Sünneti Resûllahl'a Hadiîsde de bulamadın. İcma ümmetle. Ya onda da olmazsı! Kur-an'a ve Hadîs'e kıyas ederim, ya Resûllah dedi. Peygambe rimiz tasdik ettiler. Git ya Muaz dedi. Bu bir imtihan ıdi. Şimdi ehl-i sünnet mezhebi tür. Mezhep deyişin aklımıza hiç bir şey elmesin. Bunlar yukarıda Muaz Bin Cebelin bahbettiği dört edillei şerîyeden dışarı çıkmazlar. Zaten bu dört şarttan çıktımı İslâmiyet'ten çıkmıştır. Bunlar Kur'ân ve hadîsi açıklarken ittifak ederler. Bazı'da ihtilâf ederlerse de görüş ayrılığı olur.

Misal: Abdestin bozulması keyfiyetinde. İmam-ı Azam kadına dokunmaktan maksat cima etmektir. Yani el sürülmesiyle abdest bozulmaz. İmam-ı Şâfiî ise tenine dokunmaktır demiş. Yine de senin dediğin de doğru benim dediğim de doğru diye ittifak etmişlerdir. Hangisine gidersen ve hangisiyle amel edersen aykırılığı yoktur.İşte anlayıştan doğan mezheb ayrılığı bu kadırdır. Ana temeli birdir. Kurân ve Hadîs'i açıklayan dört Müctehit âlimlerdir, yoksa tefrikacılar değildir.

Bundan sonra birçok mezheb kurmak isteyenler oldular. Yani Kur'ân'da ve Hadîs'te olmayan içtihadlar yürütmek isteyenler oldu ise de asıl müslümanlar bunları bir çok güçlükler çekerek bastırmağa ve reddetmeye muvaffak oldular. Bunların en şiddetlisi mutezile mezhebidir. Bu mezhebde bir çok din âlimleri yetişmişti. İnsan kütlesi arkasında toplamış İslâm Dînin'in icaplarını yaparken Kur'an ve Hadîs'te bazı itirazlar bulunurlar. İslâmiyet'in ana temelini bozmak istediklerinden İslâmiyet'ten çıktıkları için asıl ehl-i sünnet üzere olan müslümanlar birçok güçlükleri çekerek kanlı muhabereler yaparak, zorlukla bastırabilmişlerdi ve Kur'ân'a, Hadîs'e muhalif hareket edenleri susturabilmişlerdi.

—Öyle tarikatlar türemiştir ki, misali zamanımızda görüldüğü gibi, Şeyhi bir emir verdimi, şeriat mevzubahis değil, ilâhî emir gibi yapılır. Yapmayanlar da kâfir kabul edilirdi. Asıl din âlimleri bunun şeriatte yeri yok dedimi, aralarında (zâhirî-batınî) kavgaları başlar İslâmiyet'te olmayan kin ve düşmanlık tefrikaları birbirlerini kovalar.

İşte bütün dünyaya meydan okuyan koskoca Osmanlı İmparatorluğu'nun iç durumu bu hale gelmişti. İç mücadeleleri alabildiğine gidiyordu.

Ağızdan ağıza şöyle bir hikâye dolaşmıştır. Doğru olduğu ispat edememekle beraber yazmakta faida görüyorum. Osmanlı padişahları bir iş yapacakları zaman Şey'hül-İslâm'a havale edermiş, o fetva verirse o iş yapılırmış, Şeyh'ül-İslâm'lık makamına bilgi ve kültürlü âlim insanlar alınırmış. Bu fırsatı kaçırmayan İngilizler Şeyh'ül-İslâmlık gibi Omanlılar'ın en mukaddes makamını ele geçirmek için prensipli bir çalışma sistemine girişmişler. Bunun en kestirme yol da islâm alimini yetiştirmekti. Günün birinde arzularına muvaffak oldular. Yapılan bir imtihanla Yahudi Dini'ne mensup İslâm âlimi kisvesine

bürünen bir İngiliz osmanlılar'ın padişahlarının da emirini oradan aldığı makamını işgâl etmişlerdi. Seyh'ül-İslâm zaman zaman zaman bütün tarikatlara; mezheplere fetva vermeğe başladı. Irk ve tefrikacılık memleketi alt üst etmeğe başlamıştı. İşte, Osmanlı devletini içten böylece çökertmeğe başlamışlardı.

Zaten dinlerini böylece tefrikaya düşürme zamanını bekleyen iç durum çürümüş olan Osmanlı Devlet'ini din düşmanları kendi aralarında kâğıt üzerinde paylaşmışlardır. Memleketimize tecavüz eden devletler: Rusya, İngiltere, Fransa, Yunanistan, memleketimizin bir çok yerlerini işgal etmişlerdi. Bazı zevatlarda her şeyi kadere bırakmış böylece bekliyorlardı. Bağrında vatan aşkı yatan damarlarında Türk kanı taşıyan; Allah'ına, Resûlü'ne ve Kitâbına bağlı hakikî Müslümanlar buna bir hal çaresi bulmak için artık böyle mevki düşkünü dönme ve siyonist uşaklarına haddini bildirmek zamanının geldiğini, millî bir mücadeleden başka hiç bir çarenin olmadığı ilân ettiler. Müslümanlar el ele vererek; ihtiyar genç; kadın erkek; oğlan kız hep bir ağızdan "Allah Allah!" naralariyle iç ve dış düşmanlarıyla kanlı bir muhabereye giriştiler. Ellerine geçirmiş lerse silâhlariyle, silâh yoksa sopalariyle, sopa yoksa dişleriyle ölünceye kadar saldırıyorlardı. Bir taraftan iç muhabereleri, bir taraftan tam silâhlı dış düşmanlariyle ölüm kalım savaşına girmişlerdi. Açlık ve sefalet içerisinde kanlı bir boğuşmadan sonra Yunanlılar'ı Akdeniz'e dökerek üç kıtaya hakim olan Osmanlı İmparatorluğu kaderin bir cilvesi olarak yıkılmıştır.

Artık dünya 20. asra girmiş, insanlar daha medenî ve münevver olmuş, kanlı boğuşmalara, zorbalıklara son vererek sulh ve sükûn yolunda ilerlemeğe başlamıştı. İslâm devletleri parçalanmışsa da Kur'ân-ı Azimüşşan'ın bir harfi dahi tebdile uğramamış, bütün Müslümanlar kitabına bağlı ve sadık kalmıştı. Kuzeyden komünizm tehlikesi dünyayı tehdit etmeye başlamıştı. Bu tehlikeye karşı bir çok devletler birleşerek NATO'yu meydana getirmişti. Bu komünizme karşı bir tedbir ve ittifaktı. Hal böyleyken batılı büyük devletler her fırsatta küçük devletleri hele İslâm'ı kendi sömürgeleri altına almağa çalışıyordu. İslâm devletleri arasına kuzeyden komünist batıdan Hristiyan ve Yahudiler her çeşit maskelere bürünerek çeşitli tefrikalar çıkararak yok etmeğe koyulmuşlardır.

Müslüman Arap devletine bu ihtilâfı sokmuşlar, sık sık inkılâplar olmağa başlamıştı. çeşit çeşit isyanlar meydana gelirken kendi aralarında bulunan Filistin'e ikibuçuk İsrail Yahudileri Dünya siyonist teşkilâtının yardımiyle bütün Arap devletlerine meydan okudu ve hepsini sindirdi. Bunda sadece daha evvelden İslâm-Arap devletlerine kendilerinin soktuğu ihtilâf ve iç durumlarını pek iyi bildiklerinden muvaffak olmuşlardı. Ayrıca Hıristiyan ve Yahudi dış devletleri olanca kuvvetleriyle İsraile gizlice yardım yapıyorlardı. Diğer yandan Türkiye iran ve Pakistan devletleri derli toplu her türlü dış cereyanlara karşı tedbir almışlardı. İçleri bozulmuş ve esarete düşmüş olan Araplar bu İslâm devletine çağırmaktadır. Başka da hiç bir çareleri kalmamıştı.

Hem batıdan hem de kuzeyden gelecek ilk tehlikeye karşı nöbetçilik vazifesini yapan, her türlü tedbirleri almış olan Türk devletini yıkmak için din düşmanları her çeşit çarelere başvurarak çalışmaktadırlar.

Başka hiç bir çare bulamamışlar, iç durumlarına ihtilâflar sokmakla parçalama yoluna gittilerse de ekseriyet Müslüman olan bu devlet İslâm Dîni sâyesinde bunu da bertaraf etmiştir. Artık Türkler'in bağlı oldukları dinini bozmadıkça asıl arzularına eremiyeceklerini anlayan Türk ve İslâm düşmanları önce memleketimize birçok tarikatlar sokup çeşitli kisveler altında gizlice yürütmeğe başlamıştır. T.C. Kanunları bunu yasaklamışsa da İslâm ulamalarında bunun bir misali göründüğü için insanı dinine daha güzel bağlayıp takvalaştırır. Herkese iyilik düşünür. İslâm Dînin'in güzel ve ibretli sözleriyle insanları irşad eder oldukları için, bu tarikatçılık memleketimizde itibar görür. Tarikat İslâm büyüklerinde görülmüştür. İmam-ı Azam; İmam-ı Gazâlî ve Mevlânâ gibi büyük din âlimleri de tarikata girmişlerdir. Yalnız şeriatten ayrılmamak şartiyle tavsiye etmişlerdir. Şöyle bir sözleri de mevcuttur: "Baktın bir adam kanatlanmış gökte uçuyor; bak, şeriata uygunsa uçsun. Eğer şeriattan çıkmışsa acıma vur kanadını kır." Tarikatın iyiliklerinden ve inceliklerinden biraz bahsedip; tavsiyede bulunmak istedim. Fakat memleketimizde bir çok sapık tarikatlar icat olduğu için bu devirde yolu şaşırıpta mazallah imansız gitmektense şeriatten ayrılmayıp imamla gitmeyi tavsiye ererim. "73 mezhep içinde en Sebi Ehl-i sünnet ve'el cemaat mezhebi" derim.

Peygamberimiz (S.A.S) bir gün Cehennem'in şiddetinden bahsetmişti. Ashab'dan bir kısmı bir eve toplanarak Cehennm'e insanı sevkeden nefistir. Nefisi yok etmeğe çareler bulalım demişler. Birisi şu teklifte bulunmuş: Sıcak ve yağlı yemek yemiyelim nefis bunu sever, Birisi: Sıcak yatakta yatmayalım sıcak yatağı sever. Birisi Bunlarla yine kurtulacak nefsi ebediyen öldürecek bir çare bulalım. Böylece nefsi öldürmekle de canımızı Cehennem'den kurtarmış oluruz diyerek şöylece anlatıyor: Erkekliğimizi çıkarırız. Buna ittifakla karar veriyorlar. Bu insanlar temiz ve saf insanlar. Allah yolunda her şeylerini feda ediyorlar. Ama Allah ve Rasul'ünün emri ve şeriatte olmayan bir işi yaptıkları için dinden çıkıyorlar. Neuzübillah bu hal imansız gidi ebediyen Cehennem'de kalmalarına sebep oluyorlar. Bu haberi alan Peygamber Efendimiz (S.A.S) şöyle buyuruyorlar:

"Ben peygamberim ve insanım. Yerim içerim ve yatarım. Evlenirim. Kim benim yaptığımı yaparsa bendendir. Kim yapmazsa benden değildir." Peygamberimizden olmayan imansız küfre gitmiştir. Allah korusun, Peygamberimiz'in gitmiş olduğu yoldan cümle insanları ayırmasın. Âmin.

TEFRİKA TOHUMLARI ATILIYOR

Şimdi bu vaziyet karşısında memleketimize tefrika tohumları nereden atılıyor ve Türk Milleti nasıl parçalanıyor ve İslâm Dîni sinsi sinsi ve gizlice bir darbe nasıl iniyor gözlerimle gördüklerimi Allah'a sığınıp doğru olarak anlatmağa çalışacğım.

Memleketimizde insanlar bir çok sınıflara ayrılmışlardır. Ben her sınıfı ayrı ayrı anlatacak değilim. Yalnız bir din görevlisi olmam hasabiyle Dini ve tarikatı asıl maksatlarına âlet edip İslâm Dini'nin ana temelini bozup Türk milletini tefrikaya düşürerek asıl bu plânı hazırlayanlara esir etmek isteyenleri açıklayacağım. Memleketimizde bir çok tarikatlar vardır. Bu tarikatların başında irşad yapanların bir kaçının ismini vermeyi yerinde görüyorum: 1- Hacı Sami Efendi, Adanalı İstanbul'da oturur. 2- İsmail Hakkı Toprak Efendi, Sivaslı 3-Bilâl Baba. 4- Bedir Şıh Kayserinin Sarız Kazasından 5- Arap Şıhı Muhammed Emin Efendi Afrika'dan Türkiye'ye gelmiştir.Bu zat müctehid diyecek kadar âlim ve fazıl; Allah ve Resulünün yolunda çok müşkülâtlar çekerek mücadele etmiştir. Bir çok şıh ve alimlerin kelleleri uçarken; Türk devlet reislerinin tasvibinin kazanarak Türkiye'nin neresini arz edersen müritlerinle mekân tut diye takdir kazanan ve Kozan'a yerleşip ilimde ve ahlâkta bütün insanları hayran bırakan, hiç kimseyi tarikata girin diye zorlamayıp; daima ilmi teşvik edip kendi gibi değerli evlât ve talebeler bırakarak fânî dünyadan bâkî dünyaya göç etmiştir. Rahmatüllahi aleyh Rahmeten vâsia. 6- Bediözzeman Saidi Nursi Hazretleri: Bugün Nurculuk diye adlandırılan bu tarikat değildir. Bunun mensupları Bediüzzeman Saidi Nursi'nin yazmış olduğu eserleri okurlar.

Yukarıda adı geçen tarikatların bazılarının iç durumlarını az da olsa girerek gördüm. Maksat ve gayelerini saklamıyorlar.

Zaten İslâm Dîni Allah yolunda yapılan işlerin açık olmasını ister ki, insanlar iyilikten faydalansın, kötülükten korunsun. Bazı noksanlıkları olmakla beraber İslam Dîni'ne ve T.C. kanunlarına bir zararları yoktur. Bu noksanlıkları da gidermeğe çalışmaktadırlar. bu noksanlıklar sonradan girmiş kötü fikirli insanların icadıdır. Yoksa İslâm Dîni bunu emretmez.

1- Kadın ve erkek toplu halde zikir yapmak ve zikir yaparken haddini aşmak.

2- Takvalık yapacağım derken işi gücü terkedip tembelliğe vurarak dilencilik yapmak ve nefsine zulmetmek. 3- Tarikatı âlet ederek onun bunun sırtından geçinmek, 4- Tarikatı ilim okumaktan üstün görüp halka böylece tavsiyede bulunmak. 5- Kendilerini daima evliya sıfatiyle görüp diğer insanları hor görmek. 6- Kendi mürşidini kabul edip diğer tarikatların sapık olduğunu söylemek ve böylelikle ehli ilsâm arasına nifak sokmak. 7- Kendi mürşidinin verdiği emri Allah ve Rasülü'nün emrinden kutsî kabul etmek ve ilâhî emirleri ihmal edip mürşidinin emrine sımsıkı sarılmak. 8-Allah ve Rasulünün sevgisinden mürşidinin sevgisini üstün görmek. 9- Her yardımı mürşitten beklemek ve bu vesile ile Müslümanlığı kabul etmek. 10- Zahirî ve batın diyerek tefrika çıkarıp değerli din alimlerini tarikatlı değildir diyerek vetvasını kabul etmemek; tarikat mensupları bu yukarıda saydığım bu 10 maddelik hal kendilerinde varsa bilsinler ki bu tarikat bir maksat ve gaye üzerine kurulmuştur. - İslâm dininde olmayan icatlar sokulduğu için islâm dini bunları meneder Düzeltilmesi lâzımdır. Aksi takdirde İslâm Dîn'nin ve vatanın azılı bir düşmanıdır. Çünkü bu memleketin yüzde 99'u Müslümandır. Asıl maksadı anlaşılmayan dışı İslâm kisvesinde görünüşlere çabuk kanar.

7- Biberilik: Bu bir tarikat değildir. İslâm dininde bunlar itibar görmez.

8-SÜLEYMAN HİLMİ TUNAHAN VE SÜLEYMANCILIK:

Bu şahsın aslının ve neslinin kim olduğunu çok araştırdığım halde kesin bir bilgiye sahip olamadım. Değişik şekilde rivayetler söylenmektedir. Kendi tarikat mensupları Romanya muhacirlerindendir diyorlar. Nam-ı diğeri ise Silistireli Süleman Hoca olarak tanınması bu iddiaya başka bir veche vermekte Romanya ile Bulgaristan arasında bir yere işaret etmektedir. Muğberleri tarafından Silistre şehrinden gelen Salamon ismini taşıyan bir Yahudî olduğu iddiası vardır. biz bunu henüz neticeye götüremedik. Yalnız batıdan Türkiye'ye gelerek İstanbul'da yerleşip tarikat kurduğu kati delille sabittir, ve ortadadır. Kendisini görenler iyi bir adam olduğundan bahsediyorlar ve ayrıca değerli bir din âlimi olduğunu söylüyorlar. Bir müddet mürşitlik yaparak tarikatını yürüttüğü bilinmektedir. Asıl maksadının ne olduğu daha kesin bir delille açıklanmamıştır. Dış görünüşü hakikaten çok iyidir. Hem ilim hem tarikat böyle insanlara dil uzatanlar için insanın kalbinde Müslüman olmadığına dair bir şüpe uyanmaktadır. Daha İslâm Dîni tebliğ olundu olunalı da böyle temeli sağlam atılmış bir tarikat kurulmamıştır sanki. Kurucu Süleyman Hilmi Tunahan tarafından kendisine intisap edenlerin kısa zamanda ilim sahibi olacağı vadolunmuştur. Ve talebeleri üzerinde Alanyalı Çırpanlızâde Mustafa Efendi misal verilmektedir. Bu şahıs okumamış intisap edip üstadın önünde ne kadar ilmî kitap varsa dokuz günde karıştırmış ve âlim olmuştur. Halbuki Mustafa Efendi'yi bilenler ilimden bibehre olduğunu haber veriyorlardı.

Süleyman Efendi dokuz gün sonra Çirpendi Mustafa Efendi'ye git Alanya'ya yer altında bir kurs aç demiş.

Emir derhal yerine gelerek ilk Akdeniz bölgesi halifelik vazifesini bu zat almıştır. Bugünkü memleketimizdeki durumları göz önüne getirilerek memleketimizin münevver insanları bu Hacı Süleyman denilen zâtın Yahudîler tarafından yetiştirilip memleketimize sokulduğunu dış ve İstanbul Yahudîleri tarafından da maddî olarak desteklediğini İslâm Dîni'nin ana temellerini bozarak Türkiye'ye böylece manevi cepheden nifak sokarak parçalayıp asıl maksatlarına ermek istediklerini söylemektedirlar. Hatta İslâm'a asırlarca hizmet eden koca Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılmasında büyük rol oynayan İngiliz casusunu hatırlatmaktadırlar.

Süleymancılar ise umuma karşı bizde Süleymancılık ve tarikat diye bir şey yoktur. Bizim gayemiz Kur'ân-ı Kerîm'in nurunu bu memlekete yaymaktır. Her Müslüman'ın da bunu temenni etmesi lâzımdır. Bizler fahrî olarak, Allah rızası için her köye kadar Kur'ân-ı Kerim kursu açacağız, memleketimiz Allah'ın nuruna beklendikten sonra diğer memleketlerde bu uğurda malımızı canımızı feda edip çalışacağız. Ya niçin size hakaret ediyorlar dedin mi?: "Onlar komünistler. Din düşmanı. Kur'ân-ı Kerim'in nurunu bu memlekete yaymak istemeyenlerdir." diyorlar.

Peki bu sizin aleyhinizde ve sizin yok olmanızı isteyenlerin içerisinde size mensup olmayan Kur'ân kurslarından yetişme değerli Din âlimleri, Dinayet İşleri Başkanlığı, İlâhiyat Fakültesi, Yüksek İslâm Enstitüsü ve ve İmam Hatip Okulları mezunları da çalışmaktadır, denildiğinde:

"Bu okullarda ve dışarıda yetişen hocalarda ilim diye bir şey yoktur. Bizler iyi okuyup okuttuğumuz için sırf Kur'ân ve Arapça üzerine çalıştığımız için bizim ilmimizi çekemiyorlar. Böyle din düşmanları ve Kur'ân kursu düşmanları komünistlerin sözüne kulak mı asacağız? Bu Allah ve Kur'ân yolunda fahrî olarak ölünceye kadar çalışacağız. Ölürsek şehidiz. Her Müslüman'ın da bu uğurda bize malıyla canıyla yardımcı olması lâzımdır." Şimdi bir müslüman olarak bu sözlere karşı ne yapmak icabeder? Vücudunda İslâm imanı taşıyan insan bunlara lâf atanların dilini kesmek ister. Bu Allah yolcularına malıyla canıyla evlâtlarıyla yardımdan çekinir mi?.. İşte ben de bunlara böylece inanmıştım. Bütün maddî ve manevî gücümle kendilerine yardımcı olmuştum. Maddî bakımdan çok büyük yardım yaptığım gibi manevi cepheden büyük yararlıklar gösteriyordum. Kozan'ın nüfuslu insanları beni yakınen tanır ve itimat ederlerdi. Ben zaten her şeyden önce kendim inanmıştım ve canla başla çalışıyordum. Kozan'ın nüfuslu ve sözü dinlenen insanlarıyla ayrı ayrı bu hususu konuştum. Böyle Allah yolunda bir teşebbüsümüz var diyerek bize yardımcı olmalarını istedim. Kime söylediysem canla başla yardım edeceklerini vadettiler ve sözlerini de tuttular.

Birçok müftüler, din görevlileri, İlâhiyet Fakültelileri Yüksek İslâm Enstitüsü mensubu, ve İmam-Hatipliler, Diyanet İşleri Başkanlığı ilgilileri Süleymancıların Dinimiz'e ve Vatanı-

mız'a tehlikeli olduğunu anlamış önlemeye çalışıyorlar ise de bunlar İslâm'ın ve vatanın selâmeti için temkinli çalışıyorlar. Sebebi de asıl din düşmanları (Münafıklar ve din görevlileri arasında çıkan ihtilâftan faydalanmasın diye) bu sessiz çalışmadan istifade eden Süleymancılar ve iç durumlarını bilmediği için benim gibi saf Müslümanların teşkilatına yardımcı ederek; kuvvetlenip bütün cami kürsülerini ele geçirerek ekseriyeti Müslüman olan Türk Millet'ini mânevî cepheden yakalayıp istediği tarafa götürecek böylece Türkiye'yi ele geçirmek suretiyle asıl maksatlarına ermek istiyorlar.

Benim çalışmalarım hareket mihrakı Tufanbeyli, Sayımbey li, Feke ve Kozan'la Vilâyet olan Adana arasında kilit noktası olan bilhassa Ceyhan ve Kadirli'yi de sinesine çeken İmamoğlu idi. Ben İmamoğlu Çarşı Camii İmamı idim. Boşta kalınca Süleymancılar benim başıma toplanır açıkta kalanı da bana gönderirler vazife taksimini ben yapardım. Ramazan'da Kozan camilerine birer ikişer tane yerleştirmiştim. İmamoğlu merkez olması dolayısiyle bütün köyler imamlık için bana müracaat ederlerdi. Ben de evliya zannettiğim Süleymancı hocalardan başka imam göndermezdir. Bu tarikat çok itibar görüyor kısa zamanda Türkiye'ye serpilmişti. Memleketimize ve dinimize iyi hizmet edeceklerini ümit ettiğim Süleymancılığın genişlemesi için Akdeniz bölgesini dolaştım. Bunlara muğber olan müftülerin vaizlerin, din görevlileri ve İmam-Hatip cemiyet idarecileriy le işbirliği yapmak için şiddetli tartışmalara girdim. Bir çoğunu tesir altında bıraktım. Camilerde va'z ve nasihat yaparak bu Süleymancıların Kur'ân yolunda Allah yolcuları olduklarını anlatmaya uğraşarak bunlara düşman olanların hakiki bir Müslüman olmadıklarını ilân ederdim. Ben bir menfaat mukabili değil Allah. (C.C) rızası için çalışırdım. Köylere gidip kan ter içinde Kur'ân Kursu yaptırmak için sırtımda buğday çuvallarını taşırdım.

Kısa zamanda Süleymancıların yanında büyük itibar kazandım; beni bütün teşkilâtlarına bildidiyorlar, methu senâ ediyorlar, büyükleri tarafından tebrik olunuyordum. Benim üzerimde müessir olan şöyle bir hurafelerini de arzetmeden geçemiyeceğim. "Mustafa Akyıldız öyle bir va'z u nasihat yapıyor ki, daha emsali görülmemiş. Hatta nasihat anında alnından halka halinde bir nur'un İstanbul'a gittiğini gördüm." diyen arkadaş-

larım müşahedelerine beni de inandırmışlardı. Ben şöyle düşünüyordum. Bunlar evliya insanlardır. Bunlara yardım işi Allah'a yardımdır. Bunlardan yalan beklemediğimden inanmıştım. Bir tanesi devamlı şunu da ilâve etti. "Artık Mustafa Akyıldız'a Ceryan geldi" diyorlardı. Maksatları samimî değilmiş. Benim nüfusumdan istifade edip beni arada koz olarak kullanmak istiyorlarmış meğer. Büyükleri tarafından bana gelerek: "Kozan'a teşkilat kuralım. Bütün ümitlerimizi sana çevirdik. Bu işe muvaffak olacağına inanıyoruz. Kozan'ın fâtihi olacaksın" diyerek beni galeyana getiriyorlardı. Ben de büyük bir imanla çalışıyordum. Son model bir taksiyle Fabrikatör Akdeniz bölgesinin Süleymancı Kolordu Kumandanıyla Kozan'a hareket etmiştik. Kozan'ın nüfuzlu, sözü dinlenir ileri gelenlerini toplayarak tanıştırıp yardımcı olmalarını istiyordum ve kabul ediyorlardı.

Benim bu hareketlerime itiraz ederler: İmam-Hatip, İlâhiyet Fakültesi ve İslâm Enstitüsü Mezunu ile Hacı Sami Efendi'ye mensup insanlardı. Bana karşı bazı tenkitle bazen de ikâza çalışıp ricada bulunuyorlardı. Fakat ben kat'î surette itiraz edip kendilerini tesir oltında bırakıyordum. Bir gün Adana imam-Hatip Okulu'na hariçten imtihanlara girmek için Adana'ya gelmiştim. Ulu Cumi civarında talebe yurdu vardır. Benim gibi bir çok din görevlileri yılda iki defa orada toplanır, orada yatar kalkardık. İmtihanlara girerdik. İçlerinde bir çok Şam'da Ezher'de ve hariçte okumuş din âlimleri de vardı. Yanımda bir Süleymancı hoca ile kapıdan girdik. Evvelce hoca Ali Soybal bana şöyle tenbihte bulunmuştu: "Benim kim olduğumu söyleme." Ben de hiç kulak asmamıştım. İçeri girince Mustafa Akyıldız geldi diye bütün arkadaşlar hücrelerinden kalkan konuşarak bana gelip sarılarak öpüyorlardı. Etrafımızı tamamen din görevlisi topluluğu sarmıştı. Arkadaşlalara bir senelik hasret idik. Ben derste çok çalışkan değildim. Yalnız neşeliydim. Ekseriyeti Antakyalı olan arkadaşlar yabancı olmaları dolayısiyle ben bunlara her türlü kolaylıkları ve yardımları yapmağa çalışırdım. Ayrıca aramızda çıkan ufak ihtilâfları bastırıcı birlik ve beraberlik halinde dersimize çalışmağı temin ederdim.

Bu yüzden beni çok severlerdi. Samiyetle yüzüme bakan arkadaşlar yanımda sessizce dikilmiş duran; gözlerini hafif

kapatmış etrafına hiç bakmayan; başını önüne eğmiş; yüzünden belli ki kalbinden bir çok şeyler geçirdiği anlaşılan Süleymancı arkadaşım Ali Soybalı işaretle: "Niçin tanıştırmıyorsun, bu arkadaş kimdir." dediler. Arkadaşlarımın hasret sevgisiyle yanımdaki arkadaşımı unutmuş olmam lâzımdır ki, derhal kendimi toparlayarak arkadaşımı takdim etmek için yüzüne bakmıştım. Fakat yüzündeki değişiklik bana evvelce benim kim olduğumu söyleme dediği tembihini hatırlattı. Sadece kardeşlerden demekle iktifa ettim. Süleymancı arkadaşım benden bir şey bahane ederek ayrıldı gitti. Ben de biraz kendisiyle gittikten sonra geri yurda döndüm. Fakat arkadaşlar etrafımı telâşlı bir halde sardılar ve çayır çimen üzerinde oturduk. Arkadaşların yüzünde bir müteessiriyet çehresi beliriyordu. İçlerinden birisi: "Eyvah!.. En değerli arkadaşımızı kaybettik" dedi. Ben: "Arkadaşın birisinin başına bir iş mi gelmiş, ölmüş mü? hangisini kayıp ettik?" diye sordum.. Arkadaş: Feke Merkez Câmii İmamı Mustafa Akyıldız'ı" dedi. Şimdi İmamoğlu Çarşı Camii imamı idim, ama Feke'den naklen gelmiştim. Benden başka kimseyi kasdetmediğini anlayınca sevindim ve bunu şaka yapıyorlar zannıyla "İşte ben kayıp olmadım, aranızdayım" dedimse de arkadaşların yüzündeki ciddî müteessiriyet devam ediyordu. Hayır kayıp ettik. Ben yine şaka mukabilinde gülerek; niçin üzülüyorsunuz kardeşim. İşte gözlerinizle beni görmüyor musunuz? Aranızdayım ya. Yine sükûnet devam ediyor. İçlerinden birisi: "En değerli arkadaşımız Mustafa Akyıldız demek seni kayıp mı edecektik? Çünkü saftın, İslâm Dînine çok bağlıydın. Saflığının kurbanı oldun. Sana hakikatı anlatmak çok güçtür" dedi. Ben bayağı kızmıştım, "Canım ne demek istiyorsunuz? Bana açıkça söyleyin" dedim. Arkadaş: "Demin yanındaki adam kimdi" dedi. Bir imam arkadaş idi" dedim. O adam doğrudan doğruya Süleymancıdır. Sen de kardeşlerden dedin. Anlaşıldı ki, sen de Süleymancı olmuşun. Evet ben Süleymancıyım. Süleymancılığın İslâm Dîn'ine bir zararı yoktur ki, blâkis faydası vardır. Hacı Süleyman Efendi Kur'ân kurslarını icat eden bir adammış; Allah yolunda fahrî hizmet görüyorlar. Camilerde verdikleri vaazlarla milleti hayran bırakıyorlar.

Birisi: Mustafa Hoca ne kadar saftır. Onların dış görünüşlerine bakarak birden bağlanmış. Süleymancılar'ın iç durumunu bilmiyor" dedi. Ben: "Allah'ınızı severseniz Süleymancı şucu,

bucu diyerek İslâmiyet arasına nifâk sokmayın. Benim dünyada en sevmediğim insan İslâm Dîni arasına tefrika düşürenlerdir. Onlar acaba Müslüman değil midir? Doğrusu sizin gibi memleketin ümit beklediği münevver din adamlarından böyle sözleri beklemezdim. Bizler bütün insanlara örnek olmak icabederken, İslâm Dîni arasına tefrikayı biz sokuyoruz. Tarihlere bakılacak olursa bütün İslâm devletinin böylece yıkıldığı gözlerimizin önüne serilir. Bu Süleymancılar dediğiniz insanlar hak yolcuları. Ben de bu Hak yoldan ayrılmıyacağıma Allah'a söz verdim. Ben de Süleymancıyım. Demek doğru yolda Kur'ân kursu için çalışanlara Süleymancı mı demek lâzım? Doğrusu bu hususta size gücendim" deyince birisi: "Gücenirsin kardeşim. Bu günden sonra gözüne çatal çatal başka bir insan görünürüz. Biraz daha durduktan sonra Müslüman olarak ta tanımazsın. Sen öyle yükselirsin ki, kardeşlerin, âbilerin olur. Belki Milletvekili de olursun" dedi.

"Ben bir hak yolu arıyordum. Hem ilim, hem de zannedersem tarikatları da varmış. Bunların tarikatına da girerim. Kim ne derse desin. Bu yoldan beni Allah'tan başka kimse ayıramaz. Yolumu yeni buldum. Kendimizi nefsanî arzulardan, günahlardan bir türlü ayıramıyoruz. Süleymancı olursak belki kendimizi kurtarırız." deyince arkadaşın bir tanesi: "Mustafa Akyıldız kardeşim! Seni anamdan babamdan Vallahi ve billâhi çok seviyorum. Buna emin ol ve eminsin de. Eski Müslümanlığın üzere kal. İmansız gitmene sebep olursun. Sen iç durumunu bilmiyorsun. Ben bilirim" diyen arkadaş aslen Hataylı, senelerdir Şam'da Arapça ilmi için dirsek çürütmüş Ali Çantalı isminde bir arkadaştı. "Gittiğin eski yol Hak yoludur. Yolundan ayrılma" dedi. Aslen Kadirlili olan Ali Albaklı isimli bir arkadaş hoca efendi de şöyle dedi:

"Mustafa Hoca kardeşim, seni ne kadar sevdiğime eminsin. Önüne yatayım beni kes de bu Süleymancılar'ın gittiği yola gitme" deyince müteessir oldum: "Kardeşlerim siz benden ne istiyorsunuz acaba? Ben deli miyim? Elde Kur'ân-ı Kerîm gibi Allah kitabı, Sünnet-i şerîf gibi Peygamberlerimizin Hadîsleri ve İslâm şeriatî varken ben nereye ayrılacağım. Beni hiç bir kuvvet İslâm Din'inden ayıramaz. Buna emin olun... Yok, maksadınız bu değil ise, gâyeniz İmam - Hatip ve Kur'ân kursu davası ise daha bana bundan sonra bir tek lâf söylerseniz sizinle aramız tamamen açılır" dedim birisi

"Mustafa Akyıldız morfin iğnesini vemiş, Daha lâf kâr etmez. Bırakın o kendi haline gitsin" dedi. Ben şu sözleri söyleyerek aralarından ayrıldım. "Sizlere acırım. Böyle İslâmiyet arasına tefrika düşürenlere yardımcı olduğunuz için, Allah doğrudan sizi de bizi de ayırmasın," dedim. Âmin dediler.

Ben böylece elimden geldiği kadar Allah yolunda yardımı esirgemiyordum. Kur'ân Kursları üç parçaya bölünmüştük. Birisi Arapça okuyan, birisi küçük Kur'ân okuyan yavrular, diğeri öğretmenler odası. Kapıda bir nöbetçi vardır, müsaadesiz hiç kimse içeri alınmaz. Ben küçük yavruların yanına girmeye müsaade edilmiştim. Daha ileri geçmeye henüz müsaade olunmuyordu. Hemen ben de hoş görüyordum. Sanki bunları sülâleyi Rasül ve bir evliya olarak tanıyor idim. Zira durmadan.

Gelin kardeş biz çekelim zahmeti,
Üstazın hazır olsun o âli himmeti,
Mürşit demiş ona RASÛL Hazreti
SüleymanHilmi gibi sultan bulunmaz. diyorduk.

Bir müddet böylece devam ettikten sonra bana da bunun bir tarikat olduğu açıklandı. Büyük talebeler bana hitaben: "Hoca Efendi ne duruyorsun, artık Rabıta alsana?" Rabıta nasıl alınır, diye malûmat edinmek istedim. "Kur'ân kursu öğretmeni hoca efendiye rica et. Sana itimat etsin. Hiç kimseye sırrımızı çıkartmayacağın kanaatine varırsa o zaman rabıtayı verir." dediler. Hocaya meseleyi anlattım. Hoca, olur, dedi. Fakat henüzbeni deneme garantisinden geçiriyor. Uzun bir müddet geçtiği halde hâlâ bir şey söylemiyordu. Ben meseleyi anlıyorum ve güvenlerini sağlamaya çalışıyordum. Ama artık Hacı Süleyman Efendi'nin kerâmetinden kısaca bir nükte anlatayım. Toroslar'ın içinde bir mağarada gizlice Kur'ân okutarak tarikatını yürütürken, bundan şüphelenen zamanın devlet reisi bir Jandarma müfrezesi gönderiyor. Baş çavuş yakalıyarak karakola getiriyor. Karakolun orta direğine bağlıyarak jandarmalara döğmeleri için baş çavuş emir veriyor. o arada karakolda bulunan ne kadar sandalye, masa ve buna benzer âletler varsa havasa uçmaya başlıyor. Çavuşun kafasına gelerek, darbeleriyle ses çıkartıyorlar. Çavuş neye uğradığını şaşırarak üstadın ayaklarına kapanıyor, beni affet, diyor. Üstad: "Elime resmî bir kâğıt vermezsen seni bırakmam" diyor ve nihayet üstadın arzusunu yerine getiriyor. Buna benzer aklın

kabul etmeyeceği binlerce kerametinden bahsederler. Bir gün ağladım Kur'ân Kursu öğretmeni Ali Timur rabıtayı vermeyi ve fakat sırrımızı bir yere çıkardığın takdirde başına büyük felâketler gelir diye bir çok mânevi telkinatta bulunmayı da unutmadı. Bizde bir tarikat vardır, diyerek tarikat usullerini anlattı. Benden hiç bir şey saklamamağa başladılar. Mersi'nin üzerinde Toros Dağları içerisinde toplanmamız için Akdeniz bölgesi kolordu kumandanı vâiz Hilmi Türkmen'den emir geldi. Deynek yaylasında bütün Akdeniz bölgesine ait kurslar toplandı. Bir ay iznimi aralarında geçirdim. İç durumlarını tamamen anladım. İslâmiyet'e ve insanlığa yakışmayacak hareketleri gözlerimle gördüğüm gibi Türkiye'yi devirmek için yaptıkları hesaplar. Bir çok insanların ölmesi için yapılan fasulye sihirleri ve memleketin münevver müftülerinin dövülmesi için tertipler hazırlamak, İmam-Hatip okuluna giden çocukların doğrudan doğruya kâfir olduğunu söylemek ve buna benzer insanlık dışı hareketlerini gözlerimle gördüm. Tafsilât bundan sonra çıkacak ikinci kitabımızda verilecektir. Başta bir kaç yırtıcı sihirbazın elinde Kur'ân Kursu âlet olarak tutuluyor. Böylece maksat ve gayelerine ulaşmağa çalışıyorlar. Zavallı Müslüman yavruları'da bunların âleti olarak, bunların verdiği emri ilâhî bir emir zannederek hayatlarını hem dünyada; hem Âhiret'te felce uğratıyorlar. Bundan haberleri dahi yoktu. Bazı zekâlı insanlar gittikleri yolun doğrudan doğruya bir putperestlik ve menfaatperestlik olduğunu anlayıp itiraz etti mi, ona komünist damgasını vurup kovuyorlar. Bu kitapta sadece toplu bilgi veriyorum. İkinci bir tarihî kitap hazırladım. O kitapta sadece toplu bilgi veriyorum. İkinci bir tarihî kitap hazırladım. O kitapta Süleymancı oluşumu, Süleymancılığı kimlerin yürüttüğünü, her bölgenin Süleymancı kolordu kumandanlarını; Süleymancılarla kimler mücadele ediyor; bizzat müşahadelerimi, isim ve resim vererek; yer ve mekân göstererek benim niçin ve ne şekil ayrıldığımı, ayrıldıktan sonra bunlarla yaptığı mücâdeleleri, kimler tarafından hakarete uğradığımı ve kimlerin bana yardım ettiğini, doğru ve salih olarak yazdım. Şimdi kısaca şöylece arzediyorum.

Bidayette tarikatçılık başlayıp kendisini Nakşî imiş gibi gösteren, sonradan gizli kurslar açan ve resmî Kur'ân kurslarının bir çoğunu eline geçiren Süleymancılık teşkilâtı, cemiyete faydadan ziyâde zararlı; Diyanet teşkilâtının kanserli ve fakat tedavisi mümkün bir uzvu halini almıştır. Şöyle ki: Bu teşkilâttan olup ta vâiz ve müftülük görevinde bulunanlar İslâm Dini'ne aykırı olarak kendi tarikat esasları olan hurafeleri cami kürsülerinden söylemektedir. Bu teşkilâkatan olan Müftü; Vâis; İmam; Müzzin; Kur'ân Kursu Öğretmeni ve en aşağı derecesinde talebelerin dahi işleri güçleri halk arasında tefrikacılık sokarak ikilik çıkarmak, birlik ve beraberliği bozmaktır. Bu teşkilâtın kurs çalışmalarını; ibadet sistemini; Halk ile ilişkilerinin altında mutlaka muayyen kişilerin maddî ve siyasî menfaati vardır. Şahsî çıkar ve menfaat her şeyin başıdır.

KURS ÇALIŞMALARI: 1. Bu teşkilâta bağlı olan kurslar, Müftülüklerin kontrolü haricinde olur. Kend sistemleri üzerine merkezi istanbul'da olan Süleymancılık teşkilâtına bağlı olarak çalışmaktadır. (Çıkacak büyük kitapta Üsküdar, Ümraniye Üniversitesi, Zeytinburnu Taş Cami Kursu, Kasımpaşa, Piyâle Kursu, Çatalca, Merkez ve Tepecik kurslariyle Bakırköy vâizi Hüseyin Kaplan efsânesini, Fâtih vâizi Mehmet Arıkan, Seyfeddin Alkan ve Zeytinburnu Müftüsü Mustafa Özaltın'a ait gerçekleri birer birer yazacağım.) Her ihtimale karşı mahallin müftüsü kursu gidecek olursa, kapı açılmaz, saatlerce kapıda bekler. Bunların kurs kapılarında nöbetçi, zil ve gizli parolaları vardır. Çok tehlikeli zamanlarda; Diyanet Müfettişleri (kendi tâbirlerince EBREHE ordusu)nin gelme ihtimalinde elli, yüz adım ileriye ikinci bir nöbetçi bırakırlar. Ebrehe orduğu tâbir edilen müfettişler için bu ilk tedbirlerden biridir. Yaylalarda yüksek tepelere ayrı ayrı nöbetçiler bırakırlar. Yabancı bir insan veya taksi gibi bir şey geldi mi, nöbetçı elindeki düdüğü öttürür, işaret verir, nöbetçiler teşkilâtını haberder ederler. Bu teşkilâttan yâni Süleymancılardan bir kişi geldiği zaman kurs kapısındaki zili aralıklı olarak üç defa çalar ve parolayı verir. Hemen kapı açılır. İçeriye girer; âdeta bir demir perde arkasıdır bu kurslar.

2. Kültürlü, zengin adamların çocuklarını okutmazlar. Çünkü sırları sırları meydana çıkartılır korkusundan.

O çocuğu kurs yardımcılarına dövdürürler; T'âki çocuk kursu terkedip gitsin. Asıl hoca çocuğu hiç dövmez. Bu prensiptir. Dövülen çocuk âciz kalır, hocaya karşı kor, arsızlık yapıyor diye o çocuğu kurstan kovarlar. Yahut çocuk kaçmak mecburiyetinde kalır. Kovulan çocuk Türkiye'nin hiç bir yerindeki Süleymancılık Kur'ân Kurslarına alınmaz; İllâki ayrıldığı Kur'ân kursu öğretmeninden mektup gelecek. Bi mahallin çocuğu başka uzak yerlere gönderilmesini tavsiye ederler. Sebebi ise, anasına, babasına iç durumundaki olan sırlardan sızdırır korkusu, endişesidir. Kursa alınan ve çıkarılan çocuklardan Müftülük haberdar edilmez. Kur'ân Kursu tüzüğü tatbik edilmez. Hacı Süleyman Efendi nasıl ayarlmışsa öylece kalır ve devam eder. Bozulduğu takdirde onun prensibine aykırı olması dolayısiyle ilim okunamıyacağına inanılır. Müftü tüzüğün tatbikini isterse ve yahutta ders vermek için başka bir hoca gönderilirse çocuklar o hocayı dinlemezler, acayip hareketler yaparlar. O geleni bir kâfir olarak tanırlar ve kabul ederler. Biz komünistte okuyamayız, derler. İcap ederse yuh dahi çekerler. Sonra da böyle bir şey yapmakdık, derler. O müftüye komünist damgasını vuruverirler. Bütün teşkilâtlarına haber salıp filân yerdeki müftü komünisttir. Kur'ân Kurslarını kapatıyor" derler. Birisi bir yaygara kopardımı, onu diğer teşkilâtlar çoğaltır. Müslümanlıkla alâkası olmayan iftiralara başvururlar. Adana Müftüsü Cemalettin Kaplan'ın ve İskenderun müftüsü Zübeyr Koç'un Tarsus müftüsü Süleyman Tekin'in uğradığı iftiralar hep bunun sonudur.

3. Bir yerde bir kurs binası yapıldımı, Süleymancılar oraya koşarlar. Kurs hocalığını biz fahri olarak, Allah rızası için yaparaz. İmamlığınızı da yaparız ve Kur'ân kursunuza da yardımda bulunuruz diyerek elde ederler. Bir öğretmen bir veya iki de yardımcı alırlar. Her bölgede bir kolordu kumandanı vardır. Oraya bilgiyi verirler. Orası da İstanbul'daki teşkilâta bildirir. Orası kendi aralarında bir sırdır. Maaş ve giyecekleri gizli temin olunur. Ne kadar, ancak kendileri bilir. Hem bölgede muayyen kişiler dağıtır. Tabiî İstanbul'un talimatına göre. Bu teşkilâtın geliri ekseriyetle dilenciliktir. Bulundukları mahalde hemen bir cemiyet kurarlar Cemiyet idare heyetine ve başkanlığına kendilerine itaat edecek adamları alırlar. Şüphelen dikleri biri girmek istediği zaman bir ihtilâf çıkarırlar bozgunculuk yaparak cemiyeti dağıtırlar. Dünyada en çok korktukları

cemiyet başkanını kendi adamlarından seçememeleridir. Kendi arzuları olmadıkça Süleymancılar o memlekette durmazlar. Cemiyetin bastırdığı makbuzları ile her cuma dağılırlar, "Allah rızası için Kur'ân Kursumuza yardım" derler. Kur'ân kelimesini duyan saf ve temiz Müslümanlar kesenin ağzını açarlar. Oradan ne aşırabilirlerse kârlarıdır. Ayrıca cemiyetten maaşları ve masrafları da temin olunur. Zekât, fitre, kurban derisi ne ellerine geçirebilirse toplarlar, kurs namına halkı tahrik eder, şayet o bölgede İmam-Hatip Okulu varsa bu Deccal mektebine, (!) birşey vermemek için ne lâzımsa yaparlar.

Bölgelerde başlar çok lüks hayatlar yaşarlar. Altlarında hususî otomobiller vardır. Her birisi lüks elbiseler giyerler. Kendi ifadelerine göre İstanbul'daki halifenin fabrikasının geliri tamamen bu teşkilâta çalışır.

İBADET SİSTEMLERİ

Hacı Süleyman Efendi'ye "Hâtemü'l-evliyâ" derler.

Yani velîlerin sonu. Artık Kıyamet'e kadar eviyâ gelmeyeceğine, diğer tarikatların tamamen bâtıl; diğer insanların dalâlette; İmam-Hatip okulu; Yüksek İslâm enstitüsü; İlâhiyet Fakültesinin Deccal mektepleri, bir çok partiler komünist, kendilerinin irfan ve Mehdi ordusu aldıklarını, Hacı Süleyman Efendiye intisap edenin ve râbıta yapanın doğrudan doğruya Cennetlik, sırlarını dışarı çıkaranların katli vâcip; iftira hakaret ve yalan söylemek helâl; Hacı Süleyman Efendinin şahsına yapılan ibadetlere "Râbıta" ismi verilerek gizli tutulur. Bu bir sırdır. Sırrı söyleyen dinden çıkar, kâfir olur. Mânevî darbeyi yer. Gökten atılanın bir parçası belki bulunursa da bizim sırrımızı söyleyenin dünyada ve Âhiret'te bir parçası dahi bulunmaz. Hacı Süleyman Efendin'in Mehdi olduğuna kat'î delille inanırlar. Râbıta ismi vererek beş vakit namaz insan üzerinde nasıl farz ise o şahsa ibadet en aşağı bir defa olmak üzere farz kabul ederler. (Yaptıkları râbıtanın İslâmiyet'le hiç bir ilgisi yoktur.) Aksi takdirde bunu yapmayanı Müslüman olarak tanımazlar. Kim çok rabıta yaparsa o teşkilâtça en makbul insandır. Çabuk ilim sahibi olur. İsterse derse çalışmasın. Hepsi râbıta yapmaya bakar. Bu râbıtanın bir âyetle sabit olduğunu söylerler. İbadet şeklini kitabın sonunda bir misalle anlatacağım. Hacı Süleyman Efendi'ye yapılan bu ibadet

vasıtasiyle insanların, feyiz; nûr ilim sahibi olduğuna inanıyorlar. Aksi takdirde Allah'a olan ibâdetin kabul olunmayacağına, Süleyman Efendi vasıtasiyle olacağına kayıtsız şartsız çocukları inandırıyorlar. İnandıkları takdirde yıllarca ilim okusa ilim sahibi olmayacağını böyle yaparsa çalışmasıdahi âlim olacağını; başı dara geldiğinde derhal râbıta yapacağını; va'z vermek için kürsüye çıkarken seni konuşturan "o'dur' derler.

Nitekim benim bildiğim kadarıyle bizim biraderlerin bu durumu Âl-İ İmrân Sûresi'nin 64. Âyetındeki hakikatlarla çatışmaya düşüyor ve zihnimi durmadan meşgul ediyordur. Hatta bu Âyetteki hitap bize olduğu kadar bütün ehl-i kitâba idi. Âyette Cenâb-ı Hak:

'Deki, Ey ehli kitap! Aramızda birleşeceğimiz bir kelimeye geliniz. O da, Allah'tan başkasına kulluk etmemek. Ona hiçbir şeyi ortak koşmamak. Allah'tan gayrı içimizden bazılarını Rab edinmemektir. Onlar yüz çevirirlerse deyiniz ki, Şahit olunuz, biz Müslümanlardanız" Yok bu zat böyle bir şey dememişse bu iş sonradan icad olunmuşsa adamcağızın ne kabahati vardır ki, böyle bir muhterem adamın ruhunu nicin rencide ediyorsunuz? Hacı Süleyman'a biraz râbıta yapmadıkça kürsüye çıkılmaz; ders okumaya başlarken mutlakkak o şahsa râbıta yapmak şarttır. Râbıta yapmadıkça katiyen ders öğrenmek imkânsızdır. Allah'la kul arasında Hacı Süleyman Efendi bir vesiledir. Efendi'nin resmi hepimizin cebinde olmakdıkça râbıtanızın kabul olmayacağı telkin edildiğinden o resmi yanımızdan bir an olsun ayırmazdık. Râbıtayı Kur'ân'dan aldıklarını bu Âyeti delil getirerek isbat etmek isterler; "Ey iman edenler! Sabredin ve sebat gösterin düşmana karşı durun ve Allah'tan sakının ki, felâh bulasınız (Âl-i İmrân Sûresi, son Âyet). Bu Âyet'te geçen "Râbıta" kelimesine başka mânâ verirler. Bana Râbıt yapın demişse o kim olarsa olsun muhakkak Türkiye'ye İslâm Dini'ni bozmak için maksatlı olarak gönderilmiştir. Çünkü Peygamber'e dahi böyle bir şey yapılamaz. Bir tek olan Allah'a ibadet yapılır, Peygamber(S.A.S.) Efendimiz kendi kabrinde bile namaz kılmayı menetmiştir. Yardım Allah'tan beklenir. Peygamberler dahi ümmetlerine böyle bir şey yapın demiş değildir. Hiç bir ümmette de böyle bir şey görülmüş değildir. Peygamberlerin vazifesi Allah'tan aldıkları emri tebliğ eder ve insanları irşat eder; kati surette insana ibadet yapmayı, insandan yardım beklemeyi, hattâ insanın önünde başını eğmeyi dahi yasak

etmiştir. İnsanı kurtaracak olan sadece îmanı ve amelidir. Sabahlara kadar dört büklüm olup, inleyerek, yorganı aldınız başınıza çekip, Hacı Süleyman Efendinin kalbini kalbinden bir dakika olsun ayırmadan, her şeyi onun kalbinden beklemeyi siz hangi dinden Allahu Teâlâ'nın şu Âyetini inkâr etmekle imansız olduğunun farkına varmıyorsun. Günde beş vakit namazda okuduğum Fâtiha Suresi'nin "Ancak sana ibadet eder ve ancak senden yardım beklerim" Âyetlerini hakikatler ne oluyor acaba?...

Peygamber Efendimiz (S.A.S) Mekke müşriklerine bir gün dedi ki: "Siz doğrudan doğruya bir olan Allah'a ibadet yapın. Niçin putlara ibadet ediyorsunuz. Yoksa Allah'ın birliğini kabul etmiyor musunuz? Ya muhammed (S.A.S) biz Allah'ın bir olduğunu inanıyoruz. Yalnız yaptığımız ibadetlerin bunlar vasitasiyle Allah'a kavuşacağı için bunları aracı ediyoruz. Bunlar Allah'la bizim aramızda bir vesiledir." Resullah Efendimiz Mekke müşiklerine hitaben:" ibadette Allah'ın vesileye ihtiyacı yoktur. Her şeyden haberdardır. Putları Allah'a şerik koştuğunuzdan dolayı kâfirlersiniz" buyurdular. Peygamberimiz'e bizim ecdadımızın yolundan şaşırtacaksın diye hakaret yaptılar.

Bu Süleymancılar da tıpkı bunlar gibi Allah'a Hacı Süleyman aracılığı ile inanıyorlar. Acaba bunu ne ile isbat edebilirler. Bu inandıkları davayı açıkça cami kürsülerinden Müslümanlar'a söyleseler bu Müslüman halk bunları linç etmez mi? 15 yaşından küçük olan körpe dimağları ellerinde yetiştirip mânevi bir baskı altına alarak dininin dahi ne olduğunu bilmeyen yavrular bu sapık putperestliği hocamız yaptıktan sonra biz niçin yapmıyalım, diye dinin inançlarından zannediyor lar. İsterse ne kadar ilim okursa okusun âlim olsun bir günde bunu bir tetkik edeyim, İslâm Dîn'inde var mıdır, diye inadından dödüp de tetkik etmiyorlar... Bu sırrımızı ananıza babanıza dahi söylemiyeceksiniz diye, talebeleri sıkı bir disiplin altında yetiştiriyorlar. Bir çocuğua küçükten ne okutursan onu öğrenir. İsterse Müslüman olur, isterse kâfir olur. O yetiştiriciye bağlıdır. Çocuklara râbıtayı verirken evvelâ şu misali veriyorlar: Bir evliyâ varmış bir teneke suya parmağını batırmış. O su altın olmuş. Bunun nasıl altın olduğunu sordukları halde bir türlü bu sırrı alamamışlar. Seni öldürürüz, bu sırrı söyle, dediklerinde: Ölürseniz dilinizin altında ne olduğunu anlarsınız. Adamı asıyorlar. Dilinin altından bir yazı

çıkıyor. Yazıda şunları okuyorlar: (Ser verir de sırrı vermez-Ser ver Baba) işte çocuklar bizim sırrımıza vâkıf olanın Server baba gibi olması şarttır. Bunun aksine hareket eden haindir. O Hacı Süleyman Efendi'nin hışmına uğrar. Hz. Muhammed şefaat etmez. Hem dünyada, hem Âhiret'te rezil olur, diyerek masûm yavruları böylece inandırıp Kur'ân ve ilimle beraber böyle hurafeleri aşılıyorlar. Sonra o çocuk yetişti mi bu hurafe ve putperestliği dinî bir inanç zannedip canı pahasına olsa bile müdafaa edip hiç kimseye söylemiyor. Söyleyene komünist ve mürted ilân ediyorlar. Onun adı komünist kalıyor. O sırlarını çıkaran hakkında yapılan iftira ve hakaretler, Allah yolunda olduğu için helâldir, diyorlar. İslâm Din'inde yalan söylemek vardır. İslâmiyet'in müdafaası için biz İslâmiyet'i yeniliyeceğiz. Bize muhalif olanlar kâfirdir.Kâfire her çeşit hakaret olur. Harp bile hiledir. Şimdi harpteyiz, her çeşit hile ve yalan söyleyebilir siniz, derler. Kat'î surette ağızlarından doğur bir söz alamazsınız. Böylece Müslüman yavruları bir Süleymancı olur. Âyet ve Hadîs'i dahi dinlemeyip büyüklerinin emrini ilâhî bir emir olarak görürler. Yeter ki, yalanı yuttursunlar Yalanla, plânla kendilerince hiç bir şey olmadığına inandırırlar. Artık ne ana ne baba ne diğer hocalar dinlemeyip İslâm Dîn'ine böylece tefrika sokup kendilerinden başkasını Müslüman tanımaz, sinsi ve gizli olarak İslâmiyet'e en büyük darbeyi bu Süleymancılar indirmiştir.

Hacı Süleyman Efendi şöyle bir söz söylemiş, onu Hâdıs olarak kabul ediyorlar. İmam-Hatip okulları memleketimizde icat oluşun bu kendisinin esrarlı sırrını çözüp ehli İslâm'ın gözü önüne sererek kendisinin hazırladığı sinsi ve gizli prensibi; bu münevver kültürlü kitlenin ortadan kaldıracağını anlayışın; "Evlâtlarım, siz din düşmanlarıyla değil, deccallarla mücadele edeceksiniz. Deccal da İmam-Hatip Okulu'dur" demiş. Bu söz Allah ve Peygamber'in sözünden ileri tutulur. Bu söz için bütün Süleymancılar canı pahasına olsa yine uğraşırlar. Okuttukları talebeleri katî surette İmam-Hatip okuluna göndermezler. Halkı İmam-Hatip okuluna yardım etmekten menederler. Kur'ân kursu denince Müslüman halk da yavrularını seve seve verir. Çocuklara içirilen zehirden babalarının haberi dahi olmaz. Baba, kurstaki çocuğu İmam-Hatip okuluna gönderecek olsa çocuk isyan eder, gitmez. İstikbalini de böylece söndürür. Herkesi Süleymancı edeceklerine inanırlar. Her Süleymancı

boğazlarına ip takılıncaya kadar çalışacaklarına söz verirler. Eğer sözünde sadık kalmayan olursa ebediyen Cehennem'de kalacaklarına inandırırlar. Artık o Süleymancı; kanun, Kur'ân Hadîs, Diyanet, Müftü, Ana-Baba âmir, memur kati surette hiç bir şey tanımaz. Her şeyin Hacı Süleyman Efendi'ye "Râbıta" yapmakla olacağına inanırlar.

Diğer Müftüleri, değerli din âlimlerini, Diyanet İşleri Başkanları'nı zahirî hocalar, yani, kendilerini evliya, erişmiş olarak kabul edip, diğerlarını dalâlette kalmış sayıp, Kur'ân'dan fetva verseler dahi kabul etmezler. Kendileri Kur'ân'a batınî mânâ verirler. Yalanı istedikleri gibi söylerler. Yalnız bir tek şeyi: özel yemini kabul etmezler. bu üstad tarafından vasiyet edilmiştir. İpe takılsanız dahi o yemini yapmayın demiş. Onu gelecek kitabımda açıklayacağım. O sırrı bana öğrettiler. Her Süleymancıya istediğim şekilde o sayede doğruyu konuşturabilirim. Benden hiç bir şey gizlemezler. Herkesin gözleri önünde bu sapık taraflarını kendi ağızlariyle söyletebilir ve her zaman ispat edebilirim. Daha sonra çıkacak vesikalar kitabımda ispat edeceğim üzere bu zamana kadar nicelerinin ipliğini pazaraçıkardım Elhamdülillâh...

Yalnız başka insanlar bunlara: "Böyle bir şey sizde var mı?" diye sordu mu; "Hayır bizde böyle bir şey yoktur" derler. Daha Süleymancılık nedir, hayatta duymadık derler. bize iftira ediliyor, derler. benim yanıma geldiler mi hakikatı söylemekten başka çareleri kalmaz. Çünkü her sırlarını öğrendim. Onun için gizlemelerine imkân yoktur. Günlerce beraber yatıp kalktığım Râbıta yaptığım insanlar hakikatı nasıl inkâr edebilirler.

HALK İLE MÜNASEBETLERİ

Süleymancılar tarikatçı adamları gördüler mi, kendilerine yardımcı olsun diye; bizlere "tarikatı inkâr ediyor" derler. Ama yalan. Kendileri inkâr ediyor. Particiyi gördü mü politikacı olurlar. Sofuyu gördü mü, evliya olurlar. Hocayı gördü mü, Hoca olurlar, Bazı zaman bir eşkiya olurlar. İstedikleri şekilde dilencilik yaparlar. aman zaman derebeyi olurlar. Hepsinde sahtedirler. Sırlarını söyleyenlere yaptıkları hakaretlerden bazıları: 1- İftira ederler. Söktüremezlerse sihir yaparlar, yani ölmesi için 70 bin kuru fasulye okurlar. Biz Mersin'in Deynek yaylasında okumuştuk. Bu zaten sökmüyor. benim yanımda

denemesini yaptılar. 2- Bu da olmadı mı saf, temiz Müslüman bulup onu dövmeleri için o adamı kışkırtırlar. bu da olmazsa son koz işi politikaya dökerler kendilerini iktidar partisinden gösteriler Muhataplarını onun aleyhinde bildirirler. Şu yukarıda söylediklerimin hepsinde de sahtedirler. Sadece teşkilâtlarının kuvvetlenmesi için her renge girerler. Ama yalancının mumu yatsıya kadar yandığı gibi her işlerinin yalan olduğu meydana çıkar hiç bir şekilde muvaffak olamazlar. Elleri boşa çıkar. En büyük başardıkları iş şudur: Halk arasına büyük ihtilâf sokup, Müslümanları şüpheye düşürerek bölücülük yaparlar. İşte muhataplarına komünist diyen sahtekârların dönmeleri ve kominist ler tarafından sevk-ü idare edildikleri açıkça belirmektedir. İşleri güçleri müslümanları parçalamaktır.

SİYASÎ POLİTİKALARI

Teşkilât Millet partisini tutmaktadır. Tabiî burda da sahtedirler. Ancak bu teşkilâtın çıkardığı bazı milletvekilleri Süleymancılık teşkilâtını koruyabilmeleri için Millet Partisinden cayarak iktidar partisine girmiştir. Bu Süleymancılığın menfatı icabıdır. Süleymancılar her partiye girebilirler. Kendilerini büyük bir kuvvet gösterip idarecileri korkutmak ve ürkütmek isterler. Tabii yalan çünkü Süleymancılığın tehlikeli olduğu Diyanet İşleri Başkanlığı ve bütün Müftülerce bilinmektedir. Mukaddes Dînimize ve kutsî vatanımıza sinsi ve gizli bir darbenin inmek istediğini bütün Müftüler, Dinayet İşleri Başkanlığı ve memleket sever her imanlı kişi kendilerinden başka Kur'ân kursları; Din görevlileri cemiyetleri; değerli din âlimleri, İmam-Hatip okulları, İlâhiyet Fakültesi, Yüksek islâm Enstitüsü, mezunları.. Anlamışlardır, korkunç bir tehlikedir bu. Yalnız bazı saf halkımız uyanmamıştır. Diyanet İşleri Başkanlığı bu tehlikeyi her fırsatta halkımızı aydınlatmağa çalışıyorsa da bunun anlatılması çok güctür. Çünkü Kur'ân kursunu maske olarak kullanıyorlar.Çok müttekî görünüyorlar. Hakikatı görmeyen tarikatlî, imanlı, saf hacılar bilhassa bunlara çabuk aldanıyorlar. Hakikatı bilenlerin karşısına Süleymancılar katiyen çıkmazlar. İşte, böyle saf imanlı Müslümanları koz olarak kullanırlar. Diyanete, Bakana, Başbakana salarlar. Ne söylesen bu kabil insanlar kabul etmezler. Yalnız o Süleymancı hocalarını getir de karşılıklı konuşalım. Hakikatı gözünle gör

desen onları getiremezler, çünkü gelmezler. Süleymancılar insanları daima hurafe ve masallarla aldatırlar. Hakikatten hiç bahsetmezler. Filân evliyâ filân şıh (şeyh) şöyle yapmış böyle yapmış insanların gözünü boyarlar. İddialarını Âyet ve Hadîs'le hiç isbat edemezler. Bunların aslı yoktur. Bunlar İslâm Din'inde böyle şeyler olamaz; dedin mi sana komünist derler. Kendisine Âyet okuyan Âyeti kabul etmezler. İşte Süleymancılar.. İslâm Dîn'ini azıcık azıcık yiye yiye kendi çarpık fikirlerinini herkese kabul ettirecek böylece islâmiyet parçalacak, zaman zaman Hıristiyanlık gibi bir hale gelecek Allah korusun. Bunun hangisi Hak; insanlar şaşıracak. Türk gibi asîl, dinine bağlı bir milletin birbirine düşüp asıl bu plân hazırlayan bir takım gizli ellere oyuncak olacak. Tarih boyunca parçalandığı yetmeyen aziz milletimizi iyece parçalanacak.

ISLAHLARI MÜMKÜN MÜ?

Bunların kellesini kessen inançlarından dönmezler. Artık tek çare bu tehlikeye karşı tedbir almaktır. Ben tehlikeyi bir fert olarak işaret ediyor ve ilgilileri uyarıyorum. Cânım pahasına bunu Din ve Vatan borcu biliyorum. Çocuklarını okutacaklar, Süleymancı olmayan Kur'ân kurslarına ve sonra İmam-Hatip okuluna vermelidir. Nitekim Kur'ân kursunda tamamen bırakılmalı. Çocuğu iki yıl okuduktan sonra İmam-Hatip'e göndermelidir. Hem dünyada hem Âhiret'te yavrunun istikbalini düşün. Devletten maaş almakla hiç insan kâfir olur mu? Yavrular memlekete ve dine yararlı bir insan olsun. Süleymancılara kim yardım yaparsa Dinine ve vatanına hainlik yapmıştır. Bizler de canı pahasına yardımcıydık. Vaziyeti gördükten sonra türk ve Müslüman olarak dini ve vatanı parçalayıcı bölücü bir teşkilât olduğunu anlatmaya çalışıyoruz. Çok kısa zamanda memleketimizde bu durum aydınlanacaktır. Herkes gözleriyle durumu görecek bütün Türk Milleti birleşip bu huzur cereyanın başını ezip;Ehl-i Sünnet üzere İslâmiyet devam edecektir. Aksini düşünürsek memleketimiz çok feci duruma düşmek üzeredir. Yahudîler içeriye girmiş insanlarımızı sınıflara ayırmış, öğretmenler biribirine girmiş, üniversiteler öyle ikiye ayrılmış, câmiye giden Müslümanlar bile bunlar yüzünden biribirini dinsizlikle itham ediyorlar. Memleketimizde din adamı da

biribirine girmiştir bunlar yüzünden. Bu nedendir? İşte kökü dışarıda olan yabancı cereyanlar memleketimize girmiştir. Asîl Türk Milleti'ni biribirine düşürmüştür. buna bir hâl çaresi bulunmadıkça iki buçuk yahudi İsrail devleti koskocaman Arap devletlerini bağırtmaktadır. Hepsi İslâm'dan ayrılışta, Ey Türkler!.. İmdada yetişin, diyor. Amerika'yı çağırsa, Rusya'yı çağırsa eli boş gidiyor. Çağırdığı kimlerdir? Kendilerini devirenlerdir. İşte daha önceleri tedbirlerini almayıp aralarına tefrikayı sokup, inkilâplar, ihtilâflar, kendi kendilerini biribirine düşürmekle işte Yahudiler'e esir olmaktadırlar. Bir millet kendi benliğini kaybederse ona hiç kimse yardım etmez. Ey asîl Türk milleti.. İşte bizler henüz benliğimizi kaybetmiş değiliz. Eğer uyanmazsak bir uçurumun eşiğindeyiz. Bütün insanlar şaşırmış ne tarafa gitse tehlike ile karşılaşıyor. Her sınıf insanlar biribirine düşmüş, kardeş kavgaları almış yürümüş; yukarıda kısaca tarihten bahsettiğimden maksat ve gayem bu idi. Tarih geçmiş insanların yaşayışını gözlerimizin önüne serer. İnsanlar bundan faydalanır. Şöyle bir kuş bakışı tarihe göz atacak olursak, bütün İslâm devletleri Din arasına ihtilâf sokmakla yıkılmıştır.

HER ŞEYLERİ MASKELİ..

Süleymancılar Kur'ân ve Din hainidirler. Bunun isbatı kolaydır. Bizler isbat etmeye hazırız. Belki bu uğurda bizler ölürüz. Yetkililer bunun hakikî tahkikatını yapıp önlemezse bunun acısını Türk Milleti çekecektir. Tarih ve Allah huzurunda mesul olduklarını hatırlatırız.

Ben Süleymancılığın içerisine girip gözlerimle durumu görüp çıktıktan sonra bütün ilgili makamlara bildirdim: Ayrıca Kozan Savcılığı tahkikata geçti; Suç tesbit olundu; 968/999 Hazırlar ve 29.1.1969 gün 968/130 karar sayısiyle Sorgu Hâkimliği de dosyayı Ağır Cezaya sevk etti. Mesele çok mühimdir. Ciddî bir şekilde üzerinde durulması icap ediyor. Başka kanalda yapılan bir tahkikatta yetkilinin bir tanesi bana bir çıkış yaptı. İşi siyasî yollara yorumluyor. Onun fikrini öylece aldatmışlar. Bu Süleyman'ı hiç ilgi ve alâkası olmayan Başbakanla yorum yapıyorlar. Adam körüstün geçmek istiyor. Bana bu şekilde konuşuyor: "Hayır, böyle bir şey olamaz; Ben değerli âlimlerden sordum. Onlar böyle bir şey bilmiyoruz,

diyorlar. Sen o âlimlerden iyi mi bilirsin?" Ben de şu cevabı verdim: Bu âlimle, ilme bakmıyor. Bunu görenler ve bilenler isbat edecektir. Ben: dini ve vatanı yıkıcı bir teşkilât olduğunu gözlerimle gördüm. Delil ve şahitlerim hazırdır. İsbat edeceğim. Siz tahkikatı yürütün; dediğimde; bana hitaben asabî bir vaziyette: "Sana ne Memleketi sen mi kurtaracaksın?.." dedi.

Ey asîl Türk Milleti! Bu soru karşısında ne gibi cevap vermek lâzımdır? Sizlerin insafına bırakıyorum. Evet yalnız ben uğraşmıyorum. Memleketimizin her bölgesinde bir çok faal Müftülerimiz, din görevlilerimiz; Diyanet İşleri Başkanlığımız Süleymancılar'la çetin bir mücadele içerisindedir. Ben bu yetkilinin fikrine şu cevabı veriyorum. Tek başıma olsam dahi, Dinim ve vatanım için mücadele ederim. Bir insan tek başına da bir memleketi kurtarabilir. Azmin elinden hiç bir şey kurtulmaz.

İşte şu satırları yazarken 20/7/1969 gün pazar... Bu gün 3 Amerikalı Aya inmeye azmetmiş,. Bütün dünyaca 100/99 ölecekleri muhakkaktı. Ölümü kabul ederek bir tek ümitle bu fethi yapmak istiyorlar. İşte ben de ölümü göz önüne alarak; evimi barkımı satarak yarım asırdan beri memleketimize girmiş olan Dini ve vatanı yıkıcı bir muzur cereyanı aydınlatmak istiyorum. Ölümden korkmuyorum. Kadere inanıyorum. Karşımda 5000 şubelik 15000 öğretmenlik,, 250.000 talebeli bir Süleymancılık teşkilâtı vardır. Şu yukarda verdiğim rakamlı teşkilâtın birtek ferdi benim karşımda davasını savunamıyor. Yalnız benim karşıma çok imanlı saf hakikati göremeyen Müslümanlar çıkıyor çıkartılıyor. Söylediklerimi kabul etmiyorlar. Böyle birşey olamaz diyorlar. O Süleymancı hocalarla beni karşılaştırırsanız hakikati kendi ağızlarıyla söyletirim, gözünüzle görürsünüz, diyorum gözümle görsem yine inanmam diyor. Düşünün bir kere, bu tip insanlara artık ne denir? Ben millete söyleye söyleye ağzımda tüy bitti. Mutlak bunları yazmamın zaruretine inandım ve yazdım.

Hakikati görsem yine kabul etmem, diyor adam. İşte bunlar bilmeden Dine ve vatana daha tehlikeli oluyorlar. Tarikatlı; hacının biri bana ne diyor? Saf adamcağız hakikatı görmüyor ki, cahildir. Sen çarşıda namaz kılmayan adamlar ve çırılçıplak gezen kadınlarla niçin uğraşmıyorsun da namaz kılan, fahrî olarak Kur'ân kursu açan vaaz veren adamlarla uğraşıyorsun, diyor. Adam çok doğru söylüyor ama biz sanki onlara söz

söylemiyor muyuz? Âhiret azabı çekeceklerini bildiriyoruz. O saf hacıya şu cevabı verdim. Bir adam ben kâfirim Yahuduyim Hıristiyanım, putperestim diye açıkça söylese ben bir din adamı olmam hasabiyle, ona İslâmiyet'in Hak bir Din olduğunu Kur'ân'a göre ondan başka dinlerin hakikatten ayrıldığını Kur'ân'a inanan bir Müslüman olarak tavsiye ederim. Kabul ederse ne alâ, etmezse karışmam. Ama Süleymancıların yaptıklarını açıkça Cami kürsülerinden anlatsınlar. Yahutta herkese söylesinler. Biz İslâmiyet'i yenileyeceğiz, diyerek İslâm Dîni'nin bütün icaplarını yapıyorlar. Gizlice de merdut fikirlerini yürütüyorlar. Müslümanları parçalıyorlar. Böyle Din vatan mefhumlarına şer'an ve kanunen müdahaleye hakkım vardır. Bana bu fırsat verildikçe kanımın son damlasına kadar mücadeleme devam ederim. İnandıkları davayı ya açıkça savunsunlar, İslâm Din'inde var desinler, isbat etsinler, bizler de inanalım. Birleşelim, ikilik ortadan kalksın. Müslüman Müslümanın kardeşidir. Yahutta bu kötü fikirlerinden vaz geçsinler. Bütün milletler ilimde fende sanat'ta ilerlerken ATOM yapıp AYA çıkarken biz çocuklarımızı İmam-Hatip, Yüksek İslâm Enstitüsü ve İlâhiyat Fakültesi'ne gönderir hem dini hem kültürü okutursak neden DECCAL ordusu oluyor? (Kâfir oluyor) Bunun ispatını istiyoruz.

Kur'ân-ı Kerîm'in Fâtiha Sûresi'nin 4. Âyetinde "Ancak İbadet Allah'a yapılır, yardım Allah'tan beklenir." buyrulurken her ümit Hacı Süleyman Efendi'nin kalbinden bekleniyor. Bu doğrudan doğruya Allah'a bir şirktir!... Yaptığı ibadetlerin hepsi mahvolmuştur. İsterse günde 100 tane hafız yetiştirsin? Hacı Süleyman Efendi'yi Mehdi ve Hatemü-l Evliyâ olduğunu ne ile isbat ediyorlar?

Diyorlar ki, "Bizleri şehirden kovarlarsa Kasabaya, kasabadan kovarlarsa köylere, köylerden kovarlarsa dağda mağaraya gireriz. Boğazımıza ip takılıncaya kadar bu davamızı yürütürüz" Biz 20. Asırda herkes hür olarak yaşarken niçin mağara devri yaşıyoruz? İslâmiyet'in ilerlemesi için açıkça hamleler yapalım gâyemiz bu ise. Noksan taraflarımızı tamamlayalım. Hem ilimde hem Dinde yükselelim. Osmanlılar'ın parlak devirleri gibi bütün milletleri imrendirmeli. Bu da ilim okumakla mümkündür. Birleşelim beraberleşelim, tek vucût olarak çalışalım. Aradaki ihtilafları kaldıralım. Kur'ân ve

üzerinde ittifak edelim. Bunun haricinde yol arayan Din ve vatan hainidir. Başka bir gaye ve şahsi menfaat için çalışanlar bilsinler ki, memleket uçuruma gidiyor. Tamiri mümkün değildir. Tarih ve Allah huzurunda mesulüz.

Muhterem okuyucularım! Bu küçük kitabı ehl-i irfanı ilgilileri uyarmak için yazdım. Esas Süleymancılık burada tam mânâsiyle anlatılmıyor. Bir yıl uğraştım. Ben bir Süleymancı idim) imsinde bir kitap yazdım. Allah'a güvenerek doğru ve bana öğrettiklerinin haricine çıkarmayarak yazmaya son derece gayret gösterdim. Bu kitabı yazarken bir çok gerçekleri, İslâm ahlâkına uymayan taraflarını ve tevillerle İslâm'a sokmak istedikleri hurafeleri ortaya çıkaracağımı anlayan Süleymancılar müteaddit defalar yolda evimde vazifem başında beni öldürmek kastı ile bütün kuvvetleri ile çalıştılar. buna karşılık, ilgili makamlardan evimin ve hayatımın emniyet altına alınmasını istedim. Bana çeşitli kıyafette insanlar göndererek bu fikrimden vazgeçmem için rica ettiler.Katiyyen kabul etmedim. Dünyada olmadık hakaretler yaptılar ve yaptırdılar. Yine dinlemedim. büyük ifşaatım bundan sonra çıkacak vesikalar kitabındadır....

Yaptıkları iftiraların bir kaç tanesinin ismini yazıyorumm. Süleymancılık tarikatının aleyhinde uğraşan herkese bu iftiraları yaparlar bir müftü şayet dediklerini yapmazsa:

1. Kur'ân kurslarını kapatıyor,
2. Alevidir.
3. Komünist'tir.
4. Zina yapmaktadır.
5. Arkasında namaz kılınmaz.
6. Tip'e kayıtlıdır.
7. CHP'lidir.
8. Millî Hareket Partisinin faal elemanıdır.
9. Hangi Parti iktidarda ise onun dışında bir partilidir.
10. Diyanet İşleri Başkanlığınca vazifelidir.
11. Diyanet İşleri Başkanlığınca Kur'ân Kurslarını kapatmak için vazife almıştır.

12. Bütün müftüler ve bilhassa Adana, Tarsus, Mersin, İskenderun, Müftüleri tarafından vaatlar yapılmış (Bu isnat şahsımadır.)

13. İmamoğlu Kur'ân Kursu'u kapatabilirse Adana İmam-Hatip Okulundan zahmetsizce diploma verilecekmiş. (Bu da şahsıma yapılan bir iftiradır.)

14. Hususî tutulan Kozan İmamı Mustafa Akyıldız Mersin Hal Camii'nde va'z verirken kürsüden aşağı atılmış, linç edilinceye kadar dövülecekmiş. (Bunlar uydurma ve hayâl mahsulüdür.) İlh.

Buna benzer binlerce iftiralar, hakaretler, tehditler. İki defa benim üzerime kapı kapatıp seni öldüreceğiz, dünya hayatından ümidini kes. Ya bu dâvadan vaz geç demeleri hakkımda binlerce imzalar toplayıp bu meslekten istifa etmek mecburiyetindesin, dükkanlarımıza beş'er yüz lira borcun var deyip sana iftira edeceğiz, yalancı şâhitliği yapacağız demeleri... bunlar namazda sevih secdesi yapılınca da beni şikâyet ettiler. bende aramadık suç koymadılar. Bu kadar isnatlara rağmen üzerime yükledikleri suçlara dair bir tek Allah'a hamdü senalar olsun bir suç tespit edemediler. Olmayanı nerden tesbit edeceksin ki!..

Bu kadar tehdit, iftira ve hakaretler karşısında haklı davamdan asla vazgeçmedim. Annem ve babam ağladılar, onları korkutmuşlar. Onlara rica ettim. Ben bu uğurda ölürsem üzülmeyin. Babam ölmememi istedi, annem: "Din ve vatan uğrunda ölürsen, bahtiyarım" dedi.

Ben de bu dâvamdan asla vaz geçmeyeceğimi söyledim. Dedelerimiz Din ve vatan uğruna seve seve canlarını vermişler. Bu esrarlı sırrı anlatıncaya kadar çalışacağım. Allah'tan muvaffak olmam ve belâlardan emin olman için hayır dua ederiz, dediler.

Benim gibi nice Müftü ve Din görevlilerinin bağrında vatan aşkı kalbinde iman nûr'u ateşlenmektedir. Hiç kimsenin dedikodusunu dinlemem. Türk Millet'ini parçalayıcı, Dini temelinden yıkıcı olan Süleymancılar'ın hareketlerini gözlerimle gördüm. Maske altında yabancı bir devletten maddî yardım aldıkları da söylentiler arasındadır. Kendime herkesten iyiinandım. Bunu Türkiye Cumhuriyet'inin kanunlarının pençesine vererek Türk Milletini uyarıp haberder etmek istiyorum. Bu dâvda saf olan Müslümanlar bizlere engel olmasınlar. hakikat çok yakında anlaşılacak; herkes gözleriyle göreçektir. O zaman memleketimizde ikiliğin ortadan kalkacağını ümit ediyorum. İhtilâf doğrudan Süleymancılardır. Bu önlenmedikçe her şey bitmiş demektir.

Peygamberimiz (S.A.S) "Ashabım, ben size iki şey bırakıyorum: Birisi Kur'ân; ikincisi Sünnet ve Hadîslerimdir. Bunların haricinde olan İslâm Dîn'inde olamayan hurafeleri Müslümanlar asla kabul etmez, onu gözü perdeli olanlara yutturabilirler.

Dede ve babalarımızın memleketimizi Ermeni Fransız, Rusya, İngiltere ve Yunanistan'ın vahşi ve kanlı pençelerinden kurtardıktan sonra vatanımıza gizlice girerek maske altında karanlık hainlerin esrarlı sırrını çözmek için geceyi gündüze koyarak aylarca isli lâmbanın ışığında memleket ve dinin selâmeti için bütün dikkatimi ve gayretimi kullanarak doğru ve sahih olarak yazdım; iki büyük not defterimi efkârı umumiyeye sürecektim. İspat edemezsem mesuliyeti bana aitti. Tam bu sıradan notların başına büyük felâket geldi de büyük kitabın hazırlanması şimdilik geriye kalarak bu küçük kitabı kaleme aldım.

NASIL TAKİP EDİLDİM?

Burada bazı hadiselerden bahsetmeden geçmiyeceğim. Zira Süleymancılar'ın adım adım tâkibi altındayım. Kozan'dan bir yere çıksam Türkiye'deki bütün teşkilâtın haberi olur. Kimlerle görüşüyorum, ne yapıyorum... Bir bir rapor edilir ve İstanbuldan alınan talimata göre hareket edilir. Tarihî kitapta tafsilâtını açıklayacağım. Sadece lüzumuna binaen, ilerde kısaca şimdilik bahsedeceğim İskenderun hâdisesi bunlardan bir nümunedir. Buradaki hâdislerin sıklet merkezi AKDENİZ bölgesidir. Hâlbuki Süleymancılık bir tirişin gibi yurdun bütün bölgesini sarmıştır.

SÜLEYMANCILAR EN ÇOK KİMLERDEN KORKUYOR?

Süleymancılar en çok Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan ve şimdiki Sayın Devlet Bakanın'dan korkuyorlar. Diyanet İşleri Teftiş Kurulu'ndan ödleri kopuyor. Bunun dışında Akdeniz bölgesinde aşağıda bir kaç tane misalini vereceğim Müftülerden de çok korkmaktadırlar. Merkezde en çok korktukları Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Yaşar Turagür'dür. Deynek Yaylasında 70.000 fasulyeyi ölsün diye okumuştuk. Ama her nedense ölmedi! Tunagür Hoca Efendi'nin isminde: "Yâ-şer!" diyorlar.

Süleymancılar'ın ürktükleri korktukları müftülerden:

KÂLBİ PARÇALAYAN MÜFTÜ SÜLEYMAN TEKİN

Tarsus Müftüsü Süleyman Tekin; zeki bilgili, ateşli bir arkadaştı. Bunlara hiç aman vermiyordu. Akdeniz bölgesindeki büyük merkezlerden biri Tarsus olduğu için; Tarsus onlarca bir kâlpti. Çünkü burada üstadın: "Ha sen Ha ben" dediği Hasan Arıkan, vaizdi. Nasılsa bir kâlbe Süleyman Tekin de âteşli bir hançer gibi saplanmıştı. Çeşitli entrika, politik oyunlarla ve iftiralarla Süleyman Tekin'i adı "SÜLEYMAN" olmasına rağmen TARSUS'tan attırmak istiyorlardı. Bu müftü Süleyman başka bir Süleyman olarak Süleymancılar'ın karşısına dikilmişti. Fakat yüksekDin tahsili yapmış olan müftü bunların bütün oyunlarını tesirsiz hale getiriyordu.

Başa çıkamayacaklarını, ilmî ve fikrî münakaşa yapamayacaklarını anlayınca canına kastetmeğe karar vermişlerdi. Evini beklenmedik bir anda dinamitlediler. Bütün gazeteler bu hâdiseden bahsettiler. Fakat Allah (C.C) Süleyman Tekin'i bunların şerrinden korudu ve Süleymancalar'ın Akdenizde atan kalbinden biri olan Tarsus'taki fesat ocaklarını dağıtıp canlarına ot tıkadı. Çıkacak kitapta bu Süleyman Tekin'den ayrıca uzun boylu bahsedilecektir.

MUHTEREM ADANA MÜFTÜSÜ CEMALEDDİN KAPLAN

Bu zât her bakımdan tam İslâm'ın istediği, bilgili efendi muttaki yüksek din tahsili yapmış bir kimsedir. Şeriattan ve kanundan katiyyen ayrılmaz. Yüzüne bakınca insanın kalbinde bir hakikat tecelli eder. Daha önce kitabın sonunda bahsedeceği mi yazmış olduğum misâli Cemaleddin Kaplan hocadan vereceğim:

Ben biraderlerin arasında iken bize verilen emirlerden biri de Adana Müftüsü'ne kat'iyyen uğramamamızdı. Ve halkı onun yanına gitmek ve toplamaktan men etmekti. Bölgedeki bütün Süleymancılar bu emre son derece uyardık.

Süleymancı'lardan ayrıldığım sıralardaydı. Günlerden birinde Tarsus Müftüsü Süleyman Tekin bana dediki: "Mustafa Hoca! Süleymancıların seninle benden başka küfre gitmeye başladıklarını belki başkaları söyliyemezler. Biz şahit olduğumuzdan söyleyebiliriz. Bizim Tarsus'a epeyce imamlık kadrosu geldi.

Ben bu malûmları tayin etmiyorum. Fakat hepsini de tanımıyorum. Yemin billâh edenleri tayin ediyorum; bir de görüyorum ki, adam buz gibi Süleymancı. Sen bunların iç yüzünü bildiğin gibi bölgedeki adamları da biliyorsun, bizi aydınlat, dedi. Ben de anlattım. Süleymancı üç türlü olur:

1. Tam Süleymancı: Bunlar bülûğa ermeyen çocukları ana ve babalarından ayırarak alır ve yetiştirirler. Söz kâr etmeyen iknası mümkün olmayanlardır.

2. Bir de bülûğ çağından sonra benim gibi girenler vardır. Bunlar ekseriya dinine çok bağlı, saf insanlardır. Şeriattan asla ayrılmazlar. Süleymancılar bu tipleri duruma göre idare ederler.

3. Bir de bunların dışında ekserisini halkın teşkil ettiği ve meselelirin iç yüzünü bilmeden girip hizmet edenler vardır. Süleymancılığı çok iyi bir tarikat, Kur'ân'a uygun bir yol zanneder ve müdafaa eder. İşte iknası müşkül ve ilk plânda ikazı lâzım gelen tip, bu grup olanlardır. Bunlara meseleyi anlatmak tehlikeyi göstermemek çok müşkildir.

Süleyman Tekin bana imam tayin etmek için Süleymancı olmayan hoca gönder, dedi ve şunu da ilâve etti. "Burdur'dan bir imam Tarsus'a nakletmek istiyor. Hatırlı insanlar bana baskı yapıyor. Ben de adamın Süleymancılığı'ndan şüpheleniyorum. Bu zatın adı Osmanoğlu Sâit Balcı. Acaba tanıyor musun? Bu zât aslen Sâimbeyli'nin Avcıpınar Köyün'dendir. Tanımadığımı söyledim. Bana, "bir tetkik et bu zâtı neticeyi de bana bildir" dedi. Ben tetkik ettim ve neticeyi bildirdim. Bu zât Süleymancı'dır.

Bir tesadüf bir kaç gün sonra Adana Müftülüğü'nde oturuyorduk. O da oldukça kalabalıktı. Kapıdan içeri iki şahıs girdi. Selâm vererek oturdular. Gelenlerden birinin çok öfkeli olduğu her hâlinden belliydi. Müftü Efendi'ye hitaben:

-Müftü Efendi! Bu arkadaş Burdur tarafında imamdır. Tarsus'a gelmesi için şahsen bizler de tavassdut etmiştik, Tarsus Müftüsü bu arkadaşı H. Süleyman Efendi'ye RABITA yapıyor diye tayin etmemiş. Bu nasıl müslümanlıktır. Siz de aynı fikirdeymişsiniz. Mersin, İskenderun ve diğer bazı Müftüler de bu fikirdeymiş. Bu nasıl zihniyetekliktir. Ben burada, Adana'da açık bir yer olduğunu tesbit ettim. Buraya tayinini istiyorum. Ehliyetli değildir derseniz, bu naklen geliyor. Yap-

mam dersen, biz de seninle uğraşacağız, dedi. İşte yanında bulunan bu imamın Sait Balcı olduğu anlaşılıyordu. Müftü Cemalettin Hoca Efendi, imamı getiren zâta:

-Beyefendi, isminiz nedir, dedi.

O zât:

-İsmim Bekir, dedi Müftü Efendi:

Bekir Bey, siz bu arkadaşın Hacı Süleyman Efendi'ye râbıta yapmasından dolayı Tarsus Müftüsü bunun naklini yapmamış buyurdunuz" Bekir Bey de:

-Evet, Rabıta yapıyor, deyince Müftü Efendi:

-Evet, bir râbıta vardır. Ona İslâm itiraz etmez. Ama bu arkadaşımızın yaptığı râbıtayı kendinden bir dinleyelim. Bize anlatsın. Şayet yaptığı râbıta İslâm'da varsa derhal naklini yapacağım. Şayet yoksa, sen benim yerimde olsan ne yaparsın? dedi. Bunun üzerine Bekir Bey: "Çok güzel! Anlat bakalım Sâit Hoca" dedi.

Orada bulunan herkes Sâit Hoca'nın yüzüne baktı. Sâit Hoca'ya bir şey olmuştu. Sar'a tutmuşçasına tir tir titriyordu. Orada olanlar şaşırmıştı. Sâit konuşmuyor ve tir tir titriyordu. Bu titreyişi odada benden başka bilen yoktu. Adam çok müşkül durumda kalmıştı. Anlatsa Süleymancılık itikadına göre kafir olurdu. Anlatmasa nakil yapılmazdı. Sâit Balcı'dan titrek bir sesle şu duyuldu:

-Müftü Efendi, benden niçin soruyor. Her halde şimdiye kadar epeyce bilgi edinmiştir.

İslâm Dîn'inde var veya yok bilmem, dedi. Kaplan hoca Efendi: "Ben bir de sizden dinlemek istiyorum" dedi. Bu sırada Bekir Bey asabî bir tavırla: "Canım sen ne konuşuyorsun. Anlatsana" dedi. Sâit Hoca:

-Ben anlatamam. İmamlık istemiyorum. Tenezzül de etmiyorum dedi.

Sait Hoca'yı getiren Bekir Bey iyice kızdı:

-Şu hâlde her şey anlaşıldı. Sana bunu anlattıracağım. Anlatacaksın ve imam da olacaksın, dedi.

Bunun üzerine Sâit Hoca ne yapacağını şaşırdı ve kıpkırmızı kaldı. Bu sırada ben Müftü Efendi'den ve huzurundan müsaade alarak dedim ki:

-Efendim ben de bir Süleymancıyım. Rabıtayı madem ki, arkadaşımız anlatmayacak mazur görün. Bizim teşkilâtımızda "ser verilir de sır verilmez." Şayet bu anlatılırsa insan Dinden çıkar. Buna böyle iman edilir, dediğimde Bekir Bey öfkelendi ve:

-Canım İslâm Dîn'inde gizli şey olur mu? Her şey açık açık söylenir. Mecbursunuz bunu anlatmaya, dedi. Ben:

-Bekir Bey, ısrar etme. Erkadaşın kellesini kesseniz yine anlatmaz. Ben Süleymancılıktan istifa ettim. Allaha çok şükür. Ben bu rabıtayı Süleymancılar nasıl yapıyor, anlatayım. Şayet benim anlattığıma yalan derse ben bunların bir sırrını biliyorum. Huzurunuzda bu sır mucibince Sâit Hoca'ya anlattıracağım dedim.

Ve baştan sona Süleymancılık'taki Râbıtayı şu şekilde kısaca anlattım:

-Efendim, insan vücudunda yedi aza vardır. Bu temiz olmadıkça insan Müslüman olamaz. Yedı azaya yedi istiğfar ile günahtan temizlendi. Yedi Salâvat-ı Şerîfe ile kalaylandı. Üstacılığa göre, bu râbıta için bir de Âyet nâzil olmuştur ki, Âl-i İmra'nın son âyetidir. Bu Âyet okunacak; gözler yumulacak, insan başına battaniye veya yorgan gibi bir şey örtülecek. Daha önce verilen fotoğraf göz önünde tutularak İstanbul'a gidilecektir. Fatih Câmisi açılacak ve üstadın huzuruna girilecek Hacı Süleyman Efendiyi orada diz çökmüş bir hâlde, Güneşin dünyaya saçtığı ışıklar gibi ışık saçan bir halde dünyaya ilim saçıyor göreceksin. Orası bir ilim deposu. Hoca Efendinin bu hâlinde: -Destur ya Üstaz, deyip elini öpüp sağ dizini dizinin arasına alıp sıkacaksın. O anda göreceksin ki, bütün biraderler gelmiş ilmini alıyor. Burada ilim alma şekillerinin de kısımları vardır. Bir kısmı mânevî bir fişi üstazın kalbine sokarak ilmi kendi kalbine aktarır. Bir kısmı da kalbini Efendi Hazretleri'nin balbine aktarır. Bir kısmı da kalbini Efendi Hazretleri'nin zılık gibi akıtır. Bir kısmı da kendi kâlbini üstadın kalbinin altına tava gibi sürerek, efendi hazretlerinin kâlbinden ilim doldurur ve: "Yâ Üstaz! Benim de nasibimi ver. Elimi boş çevirme" diye yalvarır.

İlim alma şekli kısaca budur. Bu şekil bitince bin defa "Allah" diyeceksin burada dil ile "Allah" denmez. Dilini üst damağına yapıştırıp kendi kalbinde küçük bir "Allah" yazısı Efendi Hazretleri'nin kâlbinde büyük bir "ALLAH" yazısı

kendi kâlbindeki Allah lâfzını durmadan üstazın kalbindeki Allah lâfzına vuracaksın ve bir taraftan da tesbih çekeceksin. Bu şekilde her tesbih 70.000 sayılır ve bin tesbih böylece çekilir. Sonunda Üç İhlâs bir Fâtiha okuyup Efendi Hazretleri' nin ruhuna bağışlarsın. İşte o zaman kâlbinin Allah, Allah dediğini ve ateşlendiğini duyarsın ve kürsüleri titretirsin' diye kısaca ve özet olarak ben bu rabıtayı naklettim. Bunun üzerine Bekir Bey:

-Bu Hoca'nın dediği doğru mudur? dedi. Sâit de: Arkadaş biliyor. Yalnız ben anlatamam. Tetkik etmeden girdim. Dinimiz de yoksa ayrılırım" dedi. Bundan sonra Cemaleddin Kaplan Hoca Sâit'e ne kadar okuduğunu sordu. O da okumuş olduğu kitapları, bir bir saydı. Müftü Efendi:

-Bu kadar okuyan insan hiç bunun İslâm'da olup olmadığını tetkik etmez mi? dedi. Sâit de Müftü Efendiye: tetkik etmeden körükörüne girdiğini söyledi. Sâit'i Müftü'ye getiren Bekir Bey:

- Müftü Efendi! Bunlar bana Adana, Tarsus, Mersin ve İskenderun Müftüleri Kur'ân kurslarını kapatıyor. Bunlar komünisttir, diyorlardı. Şimdi her şey anlaşıldı. Size söylediğim sözlerden özür dilerim. Size söyleyecek bir tek sözüm kalmadı" dedi.

İşte Adana Müftüsü İslâm'a ve Kur'ân'a Hak ve hakikatlara hizmet eden muhterem bir insandır. Süleymancılar durmadan kendisini tehdit ettikleri gibi, bu muhterem zât hakkında: "Her gece valiyle toplantılara gidip içki içiyor" diye çok alçakça bir iftirada bulundular.

Ben, bu biraderlerin içinde bulunduğum sırada Cemaleddin Hoca işin (Türkeşçi'dir) diye durmadan propaganda yapıyorduk. Ve Akdeniz kolordu kumandanları bize İstanbul'dan alınan talimat gereğince: "Ancak böyle yıkılır" diyorlardı. Zaten daha önce de bahsettiğim gibi hangi parti iktidarda ise Süleymancılar kendileriyle mücadele edenleri muhalif partiden gösterirler. Bunların partisi yoktur. Menfaatleri nerede ise onun davulunu çalarlar.

Cemaleddin Kaplan Hoca devamlı Süleymancılar'ı toplantılara İslâm'ın selâmeti için vahdete çağırdığı hâlde, buna asla yanaşmazlardı. İşte böyle bir müftü ve bu tip ne kadar müftü varsa bunlara göre "Komünist"ti, bize de böyle öğretiyorlardı.

MERSİN MÜFTÜSÜ OSMAN AYDIN

Osman Aydın, İlâhiyat Fakültesi mezunu olup, aynı zamanda çok değerli bir Din âliminin oğludur. Osman Aydın genç ve enerjik bir Müftü'dür. Fakat Osman Aydın'ın şanssız olduğu taraf, Süleymancılar'ın Akdeniz Kolordu kumandanı vâiz Hilmi Türkmen'in Mersin'de bulunuşudur.

Osman Aydın, kendisi gibi çok kıymetli bir müftü olan Tarsus Müftüsü Süleyman Tekin'le işbirliği yapıp bunların iç yüzlerini ortaya koymuş, halkı bunlara karşı uyarmıştır. Bu şekilde bölge bunlardan temizlenmiştir.

Çıkacak büyük kitabımızda Mersin'de cereyan eden hâdiseleri teker teker anlatacağım. Osman Aydın'dan sadece şu hâdiseyi nakletmenin burada lüzumuna inanıyorum. Osman Aydın Mersin'e yakın Fındıklı Yaylası'na çıkmıştı. Akşam üstü "Cehrî" namazlardan biri beraberce kılınırken bir ses daha duyulur ve bir ikinci cemaatin namaz kılmaya başladığı görülür, Yâni câmide aynı zamanda iki insan, iki ayrı cemaat olmuş, aynı namazı kıldırıyor. Arkadan gelenler öndeki imama uymamışlar. Bunların önüne vâiz Hilmi Türkmen'e tâbi olanlardan biri imam olmuştur. Yani camideki durum şu: Önde ve daha önce namaza başlayan cemaatla Osman Aydın var. Namazı kıldıran imam da Süleymancı değil. Arkadan gelen grup vâizin adamları yani Süleymancılar. Öndeki cemaata uymuyorlar.

Namazı müteakip câmideki cemaat birbirine giriyor ve arkadan namaza duranların niçin imama uymadıklarını soruyorlar. Bu soruya. Hilmi Türkmen cevap veriyor ve: "O imamın arkasından namaz olmaz" diyor.

Bunun üzerine oradaki halk:

-Nasıl olur? İşte vilâyetin müftüsü kılıyor da sız niçin kılmıyorsunuz? Siz başka mezhepten misiniz! Yoksa İslâm dışı bir teşkilât mısınız? diyorlar.

İşte bu hâdiseden sonra bunların bölücü ve ayırıcı durumunu anlayan halk, etraflarından dağılıyor ve onlara karşı çıkıyorlar:

Ben de kısaca buraya ibretâmiz bir hâdiseyi alıyorum. Memleketin bir çok yerlerini dolaştım. Süleymancılar kendilerinden olmayan ve kendilerine karşı olan imamların arkasında namaz kılmıyorlar. Bir ara İskenderun'a gitmiştim. İmam-hatip okulu mezunu imamlar bana dert yanıp başıma toplandılar:

-Ağabey, Süleymancılar ve onların arkasından giden şahıslar bizim peşimizde namaz kılmıyorlar. Bu bizim çok zorumuza gidiyor, dediler. Ben güldüm, çünkü daha önce; "Yeryüzünde böyle imam bulunmaz. Mustafa Hoca vaaz verirken alnından bir nûr halkalanıp İstanbul'a gidiyor" diyenler ben kendi kötü durumlarını görüp ayrılınca ne kadar Kur'ân kursu talebesi ve kendilerine kanmış cemaat varsa arkamdan ayrıldılar ve hattâ, "Bu Hoca'nın peşinde namaz kılınmaz" diye fetva verdilerdi. Çocuklara bunları anlatarak teselli etmeye çalıştım.

ÖLÜMDEN KORKMAYAN, GÖZÜNÜ BUDAKTAN ESİRGEMİYEN MÜFÜTÜ ZÜBEYİR KOÇ

Günlerden biriydi. Bir haber yıldırım hızıyla aramızda yayıldı. Daha önceden bize komünistliğinden bahsedilen Zübeyir Koç, Akdeniz'de birinci üssümüz olan Alanya'ya Diyanet İşlerince Müftü tayin edilmiş ve bizim en çok güvendiğimiz Alanya Müftüsü Mehmet Şen de bilmem nereye sürülmüş. Günlerce üzüldük. Fakat üzüntümüz çok sürmedi. Alanya'daki Süleymancı kardeşlerimiz faaliyete geçiyorlar. Ne kadar mebuslarımız ve siyasî kişiler varsa seferber ediliyorlar, Diyanet İşleri'nin ve Devlet Bakanlığı'nın kapıları aşındırılıyor. Nihayet Zübeyr Koç Alanya'dan sürdürülüyor ve Mehmet Şen de yerinde bırakılıyor. Bu sevindirici haber, Alanya'dan bütün teşkilâta kısa zamanda uçurulmuştu. Her ne kadar bu habere sevinmişsek te Diyanet İşleri Zübeyir Koç'u Alanya'dan uzaklara sürmemiş. Antalya Merkez Vâliliği'ne bu yetmiyormuş gibi bir de Vilâyet Müftü Yardımcılığı'na tayin etmiş!

Benim Süleymancılık'tan istifa edip bunlarla çetin bir mücadeleye girdiğim sıralardı. Süleymancılar arasında yeni bir çığlık kopmuştu. Bu Zübeyir Koç Antalya'da yaptığı vaazlarıyla halkı etrafına toplamış bizim çok güvendiğimiz Antalya Merkez Vâizi İsmail Şanlı'nın papucunu dama atmış, Kur'ân kurslarını kapatıyormuş!.. Falan... Süleymancılar önce bu vâize rica etmişler, olmamış. Çünkü Koç bunların bütün iç yüzlerini biliyor. Tehdit etmişler, hiç bir şey para etmiyor. Koç "Bize yapılan tehditler çalışmalarımıza hız katar. Bölgede bir tek Kur'ân kursu kapatılmamıştır. Bizim vazifemiz kapatmak değil, açmaktır" diye çalışmalarına devam etmiş.

Çukurova'da daha önce foyaları ortaya çıkıp sıkışan Süleymancılar. Kozan (İmamoğlunda) bana, diğer taraftan da İskenderun Müftüsü Ali Yılmaz'ın himayesine sığınıyorlardı. Biz Hatayda, Hassa vâizi Ahmet Kaya'ya İskenderun'un vâizi Mehmed Gedik'e bir de Reyhanlı'da Kur'ân öğreticisi ve aslen Alanya'lı olan Şükrü Şâhiner'e çok güveniyorduk.

İskenderun Müftüsü Ali Yılmaz aslında Süleymancı değildi. Fakat işi politikaya döktüğünden ve 1969 seçimlerinde Hatay'dan milletvekilliğine namzet olduğundan Süleymancılar'dan medet umuyordu. O bakımdan Müftülüğün işlerini sırtüstü bırakmıştı. Hatay'da Süleymancılığın yerleşmesini, Hatay'da askerliğini yapan Ahmet Kaplan plânlamış ve yerleştirmişti.

Hatay bu durumda iken bir de duyduk ki, Diyanet İşleri İskenderun Müftüsü Ali Yılmaz'ı Maraş'ın pazarcık kazasına nakletmiş, tâ Antalya'dan, kendisinden Süleymancılar'ın korktuğu ve çil yavrusu gibi dağıtıldığı Zübeyir Koç İskenderun Müftülüğü'ne nakledilmemiş mi?

Bu umulmadık ve beklenmedik tayin bir anda Süleymancıları şaşkına çevirmiştir. Darısı Kozan'ın başına.....

Zübeyir Koç İskenderun'a gelmeden İstanbul'dan talimat alınıp, Antalya'dan işaret verilerek, Zübeyir Koç'un komünist dinsiz bir müftü olduğu İskenderun'a propaganda edilmişti. Halbuki, sonradan İskenderunlular Süleymancıların bu propagan larının tamamiyle yalan ve iftira olduğunu anlamışlardır. Şimdi İskenderun'da ilhaktan beri Zübeyir Koç gibi çalışkan, bilgili uyanık ve idareci bir müftünün gelmediği halkın dilindedir.

Bu durumda anlamlar ne yapsın? Ötesi Suriye, karşısı deniz. Nereye gitsinler? Diyanetin hatip, bilgili ve yüksek tahsilli, halkla kendisini sevdirmesini bilen Müftüleri kuş uçurtmuyor ki...

Koç hakkında çok uzun bilgi vereceğim. Bütün tafsilât bundan sonraki kitapta çıkacaktır. Yalnız şu kadarını söyliyeyim ki, Bugün ve Sabah gazetelerinin de bahsettiği gibi, Zübeyir Koç Kore'de bir tek müslüman yokken, Müslümanlığı Kore'ye sokmuş bir İslâm mücahididir. Hıristiyan misyonerleri bir kaç kişiyi Hıristiyan yapanları dünyaya kahraman gibi gösterirken bizim Süleymancıların Zübeyir Koç gibi bir insana "komünist, dinsiz" demeleri ne kadar hazindir. Bu ağlanacak hâl değil de nedir?.

Kısaca, Zübeyir Koç'u anlatmak icap, eders Koç; Dînî tahsili İstanbul İmam-Hatip Okulu'nu ve Yüksek İslâm Enstitü sü'nü okuyarak tamamlamış, genç yaşında Kore Tugay imamlığı yapmış ve Kıbrıs'ta da vâiz olarak bulunmuştur. Kolay kolay fak'a basacak cinsten bir müftü değildir. Zübeyir Koç'un Süleymancılık teşkilâtının başı olan Hüseyin Kaplan'la uzun

zaman Bakırköy'de beraber bulunduğu bunların iç yüzlerini iyi bildiği kendilerine karşı çıktığından Süleymancılar'ın iftira ve tezvirlerine muhatap olduğu haber verilmektedir. Aslında Zübeyir Koç din ve millet uğrunda gözünü budaktan sakınmayan, Bu uğurda ölümü canına minnet bilen İslâmî şuura sahip, cesaretli, hitâbet kaabiliyeti yüksek, kıraat ilmine vakıf bir zâttır. Bunların Koç'u tanıdıktan sonra bizzat şahidi oldum. Siyasetten hiç hoşlanmaz ve sık sık "Din adamı milletin adamıdır; muvazene unsurudur; siyasi partiler bugün var yarın yoktur. ama İslâmiyet Kıyamet'e kadar bâkidir" der. Hattâ dairesinde bile "siyasetten" bahsolunmaz diye bir levhanın bulunduğunu bilmeyen yoktur. Koç'un en iyi bilebildiğim tarafı yalpakçılık yapmayışı, fikirlerini ve düşüncelerini mertçe söyleyişidir. Bütün kusuru her nedense yurdumuzda herkes tarafından sevilen Zübeyir Koç'un Süleymancılar tarafından sevilmeyişidir. Tek cümleyle denilebilir ki, Müftü Zübeyir Koç bir Süleymancılık mütehassısıdır.

BU KİTABIN SON SÖZÜ

Şu kadar kısa ifadelerden sonra dahi anlaşılmıştır ki, bu Süleymancılar islâmın ve vatanın selâmetine çalışmamaktadırlar. Bunu Anadolunun muhtelif yerlerinde cereyan eden hâdiselerden artık îmanlı ve vatanperver halkımız da anlamıştır. Bilhassa çıkacak kitabımızda zikredeceğimiz hâdiseler ve benim gibi bu batınî teşkilâtına ilk isyan bayrağını çeken Erdemli ilçesinden Ali Büyükgüdük ile Mersin Müftülük Şefi cesur insan îmanlı ve vatanperver Yaşar Sofuoğlu'ndan başlarından geçen hâdiseler den vesikalarla bahsettiğimde bu fesat teşkilâtının iç yüzü iyiçe ortaya çıkacaktır.

Bir çok müftülüklerle, Diyanet İşleri Başkanlığ'ında ve Teftiş Kurulu'nda yüzlerce vesikalara müstenit hâdiseler tesbit edilmiştir. Yoksa hiç kimseyle bir geçmişimiz ve iftiramız yoktur. Her şey elde mevcuttur.İsbatına her zaman hazırız. Ben sadece burada vatanın bir evlâdı islâmın bir eri olaraki lgililerin bu meselenin ehemmiyetle üzerine eğilmelerini gereken tedbiri almalarını bunlara mensup müftü ve vâizlerin zararsız hâle getirilmelerini, bu maskeli teşkilâta artık "Dur" emrini vermelerini istiyorum.

Memleketin kaderine müessir olan büyük bir tehlike karşısında yek vucüt olan basınımızın menfaat ve politika yollarına dönmeden bu sahada aziz ve büyük Türk Milleti'nin uyartılmasını istiyoruz. Millet içerisinde, İslâmiyet arasında bölücülük olmasın, birlik ve beraberlik hâlinde Türk vatanını koruyucu, dini de dünyayı da anlıyan münevver genç bir neslin yetişmesini istiyoruz. Halbuki bu sahtekârlar saf ve temiz halkımızı kandırıp istismar ediyorlar. "Biz dini yenileyeceğiz" diyorlar. Süleyman Hoca da bu dîni yenilemek için gelen "Mehdi" dir diyorlar.

DÜŞÜNMÜYORLAR Kİ:

★"H. Süleyman Efendi'ye râbıta olmadıkça Allah'a olan ibadetin kabul olmıyacağına inanmakla" din yenilenmez.

★"H. Süleyman Efendi, Allah'la kul arasında bir vasıtadır. Ona müracaat etmedikçe" demekle din yenilenmez.

★"Çocuklarınızı bizim kurslarımızın dışında, İmam-Hatip Okulları'na; İslâm Enstitüleri'ne; İlâhiyat Fakültesi'ne gönderirseniz Deccal olur, kâfir olur" demekle din yenilenmez.

★Sırrınızı meydana çıkaranlara, hoşlanmadıklarınıza hakaret ve iftiralar yaparak din yenilenmez.

★ Okuttuğunuz daha bûlûğ çağına gelmeyen saf çocuklara: "Sırrımızı ana ve babanıza söylerseniz ebedî Cehennem'de kalırsınız, Gökten atılanın bir parçası belki, bulunur ama sizin bulunmaz" diyerek mânevi baskı altına almakla din yenilenmez.

★ Süleymancılığın selâmeti için, "Her şey helâldir. Yalanda, iftiradan korkmayın. İstediğiniz kadar yalan söyleyin. Bu bir harptir ve biz Deccal'in ordusuyla harp halindeyiz" deyip, Müslüman halk arasına nifak sokmakla din yenilenmez.

★ En yüksek Din mercimiz olan Diyanet İşleri Başkanlığı'nın başında bulunanlara, onun mensubu münevver müftülere, uyanık din âlimlerine Anadolu'nun îmanlı ve tertemiz evlâtlarına bunca komünistler dururken komünist demekle din yenilenmez.

★Masonların kullandığı "Birader" tâbiri kullanarak "Süleymancı biraderlerden başkasına selâm verilmez. Onlara Essâmu aleyküm Allah'ın belâsı üzerinize olsun" deyip selâm vermemekle din yenilenmez.

★KUR'ÂN'da Hadîs-i Şerifler de olmayan misallerle ve ezberlenen birkaç va'zla çâmi kürsülerine çıkıp sihirbazlar gibi saf ve iç yüzünüzü bilmeyen Müslümanlar'ın gözünü boyamakla din yenilenmez.

★ Gizlice bir takım daleverelerle Dinin ve Devletin aleyhinde çalışmakla din yenilenmez.

★KUR'ÂN Kursunun başında mudaddes kitabımızın ismine sığınarak, kurslarınızda Hafız yetiştirmeden iki satır ibare belletmekle, bir kaç va'z ezberletmekle din yenilenmez.

★ Hakikatler Âyet ve Hadîslerle gözlerimizin önüne getirildiği halde putresetler gibi inat edip ısrar etmekle din yenilenmez.

★ "Biz Diyanet, kanun müftü falan" danımayız demekle din yenilenmez.

★ Senelerce İmam-Hatip Okulun'da İslâm Enstitülerinde okumak aptallıktır. Biz râbıta yapar hem ilmi alırız deyip Peygamber (S.A.S)in "Beşikten mezara kadar ilim talep ediniz" Hadîs-i Şerifi'ni görmemezlikten gelmekte din yenilenmez.

ÖYLEYSE NE YAPALIM DİYE BİZE SORULACAK OLURSA DERİZ Kİ;

Süleymancılar'ın dediği gibi İmam-Hatip Okullarına yavrularımızı vermekle onlar gâvur olmaz bilâkis hem dünya, hem Âhiret'e yarayan ve onlarıkazanan, Dînine Milleti'ne hizmet eden iki kanatlı kuş olur.

İmam-Hatip okulundan sonra isterse yavrularımız Tıp Fakültesine gidip imânlı bir doktor, Hukuka gidip hakim, İktisada gidip iktisatçı olsun. Yüksek tahsilli bir insan mukaddes kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'i okuyabilsin.

"Biz etiket istemiyoruz" diyen Süleymancılar'a inanma. Ben derim ki: Etiket olursa zarar mı gelir? Sen araba kullanmasını bilen mahir bir şoför olsan ehliyetin olmadıkça araba kullanabilir misin? Buna imkân var mı? Öyleyse etiketini al" Yine derim ki: "Bu gün İslâmiyet'e hizmet İmam-Hatip Okulu köprüsünden geçiyor. Allah'a şükür bu köprü yıkık ve kapalı değil; oradan geç" Ve yine bu hizmet köprüsünden başka yol arayan "Kaçaktır" derim.

İşte böylece bu dünyasını da Âhiret'ini de bilen genç nesil yetiştikten sonra, memleketimiz korkunç karanlıklardan kurtulacak ve arzu ettiğimiz, ideal, müreffeh büyük Müslüman Türkiye kurulacaktır.

Vilâyet makamının vermiş olduğu emir üzere teslim aldığım Süleymancılar'ın ikinci Tarsus olarak isimlendirdikleri Kozan İmamoğlu KUR'ÂN KURSU'daki levhalardan biri basın mensuplarına gösterilirken, aradaki kalpler H. Süleyman'ın kalbidir. Dikkat edilirse bir çok camilerde bu kâlp levhası vardır. Üzerinde lâfzatullah ve Ayet yazılıdır.Süleyman Hilmi'nin Hatemül-Evliyâ (Son evliya) olduğunu gösteren yıldız son yıldızdır. Alt sol köşede tuğra halindeki yazı dikkatle okundumu -Süleyman Hilmi Tunahan- olduğu anlaşılır. Bu levhadan bol gelir temin edilip müritlere yüksek fiyatla satılır.

Süleymancıların Kur'ân Kursları'nda mutlak olarak okutulan ve adetâ mûcizevî bir şekilde çocuklara Kur'ân öğretildiği idia edilen altı sayfalık alfabenin kapağı. Hiç bir metodu olmadığı erbabı ve ilgililerce ifade edilmektedir. Kurslarına başka alfabe giremez!... Altı sayfa 125 kuruştur.

BEKLEYİNİZ...

Çıkacak büyük tarihî kitabımızda bütün Türkiye'deki Süleymancılar'ın iç yüzleri...

Yer ve zaman göstererek isim vererek...

Bu fesat teşkilâtının çalışma sistemleri.. Bölgeleri.. Kimler idare ediyor ve nasıl çalışıyorlar?!...

Süleymancılara, kimler yardım ediyor?...

Sâf Müslümanlar arasında şahsî çıkarı ve mevkii icabı bunları çok iyi bildiği halde bunlara hizmet eden kimlerdir ve ne yapmaktadırlar?

Süleymancılar'ın Akdeniz, Çukurova, Karadeniz ve İç Anadolu bölgesindeki mühim merkezleri nerelerdir ve buralarda teşkilâtı yürütenler kimlerdir?

Her Hakkı Mahfuzdur.

Bize dağıtılan resimlerden...

Yukarıda resmin üst köşesinde ortada Süleyman Efendi. Yazılarda okunanlar: 1- Allah'a giden yol.. B- Rasullullah'ın yolu. C- Dünya ve Âhirete açılan Nurlu Yol. D- Sıddıkların yolu. E- Tunahan(Süleyman Efendi) evlâtlarının yolu.

İslâmın beş şartına karşılık Süleymancılığın âdeta beş şartı. Süleyman Hilmi Tunahan'm müridlerine öğretilen yollar Bâtınî tarikatının zamanımızdaki devamı sanki. Çiçeklerin ortasında: 1- Hüseyin Kaplan (Bakırköy vâizi) 2- Seyfettin Alkan (vâiz); 3- Mehmet Arıkan (Fâtih vâizi).

YİNE BEKLEYİNİZ

Süleymancılar siyasî partilere ve siyaset adamlarına nasıl nüfuz ederler? Antalya'da Süleymancıları himaye eden siyasîler ve İl Genel Meclisi âzaları kimlerdir? Ve Alanya'da Tarsus'ta Erdemli'de Kozan'da Adana'da İskenderun'da: Mersin'de durum nedir?

Nasıl Süleymancı oluyorum ve her Süleymancı'nın olduğu gibi muayyen adamlar beni bir koz olarak nasıl çalıştırıyorlar?!.

Feke'de İmamoğlun'da ve Mersin'in Deynek Yaylasında ve Kozan'da olan hâdiseler. Mahkemeler.. Karakollar. Eve ve odaya hapsedilişlerim...

Halifeyi (!) Deynek Yaylasında nasıl karşıladık.?

Akdenizdeki Süleymancı Kolordu Kumandanlariyle yapmış olduğumuz gizli toplantılar ve Türkiye'yi devirmek için alınan kararlar...

Ben Süleymancı iken kimleri koz olarak kullanırdık? İsimleri ve vazifeleri...

Ayrıldıktan sonra mücadelemde bana kimler yardımcı oldu ve bana kimler düşman oldu? Bir bir isimleriyle...

Süleymancı olarak yaptığım va'zlarda kimlerin aleyhinde konuşturuluyordum? Ayrıldıktan sonra neler oldu?!

Nihayet Erdemli merkez câmiinde Süleymancıların huzurun da, Süleymancılığı nasıl açıkladım ve meşhur Süleymancı vâiz Mehmet Ersoy'la aramızda neler geçti.

Süleyman efendiye yazılan ve okunan manzumeler kadiseler ilâhîler, nelerdir ve nasıl okunur?

Bize hücum eden Haftalık Tek-Bir gazetesi ve olayların iç yüzü.. Gazetenin Mersin Hâl Camiinde dövüldüğü hakkındaki iftirası.. Gazetenin iddiasına göre, Akdeniz bölgesine gezici vâiz tayin edildiğim iddia ve iftirası.. Bütün bunların iç yüzlerini bekleyiniz..

İskenderun'da Süleymancılar notlarımı ve daktilo ettiğim makinayı nasıl çaldılar?

Süleymancı vâiz Mehmed Gedik'le karakolda komiser huzurunde neler oldu?...

Süleymancılarla muhakememiz sırasında kimler şâhiddi ve verilen ifadelerden nümuneler...

Süleymancıların kendi aralarındaki gizli mektuplariyle mücadele eden Müftülere attıkları tehdit mektuplarının asılları ve toplanan vesikalar, resimler..

SON NOT

Bu kitabımın çıkmaması için Süleymancılar bana çok yalvardılar. Ama bâtıldan dönmedikleri için hakkı ve hakikatı yazdım.

Bunlar bu kitabımın çıkışından sonra yine bana hücum edecekler ellerindeki yayın vasıtaları yeni gazeteleriyle iftiralarda bulunacaklardır. Ben de Din ve Millet uğrunda bunlara, çıkaracağım kitaplarla ölünceye ve kanımın son damlasına kadar cevap vereceğim.

Allah daima doğruların yanında ve onlara yardımcıdır. Hatasız insan olmayacağına göre, benim de olabilir. Ama her şeyi açık olarak, sırf rızaiye Bari için yazdım.

Okuduğumuz kasideler arasında beni ikaz eden kıt'a:

GELİN KARDEŞ BİZ ÇEKELİM ZAHMETİ,
ÜSTAZIN HAZIR OLSUN O ALI HİMMETİ,
MÜRŞİD DEMİŞ ONA RASÜL HAZRETİ;
SÜLEYMAN HİLMİ GİBİ SULTAN BULUNMAZ.

Meğer Rasül (S.A.S.) Hazretleri bu Süleyman Hilmiye mürşid demiş de binyüz senedenberi kimse duymamış; hiç bir âlim farkına varmamış!.. Peygamber (S.A.S) efendimiz buyurduğuna göre, bu sözün Hadîs olması lâzım. Hiç bir Süleymancı bana bu Hadîs'i ve yerini ne kadar sordumsa söylemedi, söyleyemedi.

M.A.

YAKINDA ÇIKIYOR.....

BÜTÜN MÜSLÜMANLARA VAAZ'U NASİHAT KİTABI

Yazan: Mustafa AKYILDIZ
Kozan Imamı

Yazarın pek yakında neşredilecek olan bu eserinde, bütün din kardeşlerimizin okuyacağı dini kıssalarla dolu ibret levhaları.....

Bilhassa din tahsili yapan genç öğrencilerimizin faydalanacağı vaiz örneklerini havi 20 mevizelik, geniş hacimli bu kitabı cümle mümin kardeşlerimize tavsiye ederiz.

Odemeli olarak yazarından temin edilebilir.

Mustafa Akyıldız

Halen Adana'nın Kozan İlçesinde İmam - Hatip olan Mustafa Akyıldız, uzun yıllar süren çalışmaları sonunda Süleymancılığın içyüzünü anlatan bu kitabı yayınladı. Kitap geniş yankılar yaptı, ikinci baskısı yapıldı.

Mustafa Akyıldız'ın yakında çıkacak yeni kitaplarında bu konu daha etraflıca ele alınmıştır. Bekleyiniz...

Kitap isteme adresi

Mustafa AKYILDIZ
İmam - Hatip
Kozan - ADANA

FİYATI : 15 Lira